

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays.

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland po raznolih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00; četrt \$1.75.
Za Evropo, celo leto \$8.00; pol leta \$4.00; za četrt leta \$2.50.
Posamezna številka 3 centa.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. HENDERSON 0628

D O P I S I

PAZITE SE PRED FLU!
Čistite črevese, ojačite si ves sistem. Vzemite
T B I N E R J E V O
GRENKO VINO

Brooklyn, N. Y.—Zopet se so avtomobili rujavi v garažah, mi pa hodimo po. Sedaj bi bilo prav, če bi naročili iz stare domovine par milijonov lojternih voz, da bi nas prepeljavali iz kraja v kraj, čeprav bolj počasi, pa saj se nam nikam ne mudi. Počasi se pa tudi daleč pride, saj smo tudi s to počasno prosperiralo tako daleč prišli, da se vleče že tri leta. Pa bemo morda že še tudi tukaj boljše. Približal se nam je star, a vedno novi božič. Malo bolj žalosten bo. V starem kraju smo se bolje imeli v tem času, pa kaj se hoče, vsemu se je treba privaditi. Tukaj že dva meseca hodim okrog za delom, pa ga ni. Mislim, kadar se bo odprlo delo v nem mestu, ga bo povsod dovolj.

Ko sem tako hitro odšel iz Cleveland, so me znanci spraševali kam da grem. V šali sem jim odgovoril, da grem v Ameriko. Pa so me zopet vprašali, kje da je Amerika. Jaz sam ne vem kje je. Včasih je vedel vse za Ameriko, danes pa še mi ne vemo kje je; izginila je izpred nas. V stari domovini so rekli, da ni moderno voziti se v lojterskem vozu in kazali na Ameriko, češ, tam se vozijo v bogatih avtomobilih. Ampak jaz pravim, da so lojternice garnitirane, avtomobili pa ne. Ko smo delali, smo se vozili v avtomobilih. Sedaj pa, ko ni dela,

NAJSTAREJŠI IN NAJMLAJŠI MOŽ V NEWBURSKI NASELBINI

Newburg, ali takozvano Novo mesto, je poznano po vsem Clevelandu, pa tudi po vsej državi Ohio. Nekaj zato, ker imamo v Newburgu poznano Calvary pokopališče, kjer mnogo naših rojakov spisi spanje pravilnega v čaka angeljske trebente. Pa tudi za nas živeče je pripravljen prostor tam. Dal Bog, da bi se dolgo časa ostal prazen prostor, kateri je namenjen.

Zgodovina poroča, da na Marble Ave., to je tudi v Newburgu, so se naselili prvi Slovenci, ki sedaj že dolgo let počivajo na Calvary pokopališču. Le eden je še živeč med nami, kateri je še vedno čil in zdrav, dasi najstarejši mož v fari sv. Lovrenca. To je Mr. Josip Mestnik, takozvani Škrlatov stari oče. Star je 88 let in stanuje pri svoji hčeri Mrs. John Bradac na 10414 Reno Ave. Doma je iz vasi Laze, fara Krka na Dolenjskem. V Randall, O., stanuje njegov sin, Mr. Joseph Mestnik. Lepa družina, kadar pridejo vsi skupaj, kar se pogosto zgodi, saj živijo v lepem prijateljstvu med seboj.

Mr. Mestnik ima tukaj dva sina, hčer in 18 vnukov in 7 pravnukov. V Ameriko je prišel pred 43. leti in se dobro spominja marsikaterega dogodka izza onih časov. Dobro se še spominja, kako je šel z nekaterimi drugimi Slovenci na novo mesto Rev. Vitus Hribarja, sedanega collinwoodskoga župnika. Še se spominja, ko so takrat imeli vsi malo denarja (kot danes) in so v cerkvi oddali svoj dar. Po maši je pa novomašnik rekel: "Vsi Sloveni iz Newburga po maši počakajte pred cerkvijo, vas hočem poznati." Kot smo vsi Sloveni radodarni za dobro stvar, je tudi Mr. Mestnik dal zadnji dolar iz žepa in prijatelj mu je posodil 10 centov, da se je mogel pripeljati domov.

Veliko bi se dalo napisati o tem starostu v Newburgu. Mislimo si pa: ker ste bili radodarni v mladosti, vam je gospod Bog dal dolgo življenje. Nad vami se so izpolnile besede: ker si mi bil v malem zvest, sem te veliko postavil. Čast vam in bodo o božiču in v božični ste-

vilki Ameriške Domovine izrečene družini Ferfolia najlepše čestitke. Vam pa, dr. Folin, najmlajši mož ste, ker se za Vami še nihče ni povspel s svojo marljivo vztrajnostjo tako visoko. V Vas naj ima naša nasebina svoj zgled. Vsi čitatelji, posebno mladi, tukaj rojeni, naj si vzamejo za zgled Vas. Še pesnik je zapel: Sloven'c tvota zemlja je zdrava ... išče te sre-

Če verjamete al' pa ne.

Ker že vse piše božične spomine, naj jih pa še ta kolona, kot se to spodobi za ta srečni čas.

V Kozji rebrji je živel kovač

ča, um ti je dan ...

Pozdrav vsem in srečne, vesele, združne in zadovoljne božične praznike ter srečno in zdravo in bolj zadovoljno novo leto 1933.

J. Resnik.

ZOPET SO ZAPELI BOŽIČNI ZVONOVITI...

Zopet so nam zapeli božični zvonovi in naznali tisto, tih običajne noči. Naj nas vse pokrepiti v trdnejšem upanju, da bomo še enkrat vsi skupaj praznovati božič in nam bodo zapeli zvonovi v sveti noči tam gori nad zvezdami.

Pozdrav vsem čitateljem in veselih božičnih prazniki ter srečno novo leto, listu Ameriški Domovini pa mnogo napredka. Uredništvo pa hvala za vse usluge v preteklem letu.

Apolonia Kic.

Dnevna vprašanja

1. Kje se nahaja pokrajina Bhutan?
2. Kje je dežela Kenya?
3. Katera država meji na jugu na Jugoslavijo?
4. Kje se nahaja Mozambik?
5. Kje je pokrajina Gambija?
6. Kje dobite državo Annam?
7. Kje je pokrajina Suriname?
8. Kje je kraljestvo Hejaz?
9. Kje se nahaja reka Lena?
10. Kje izvira Ljubljana?

Odgovori na vprašanja

1. V Aziji.
2. V Afriki.
3. Albanija.
4. V Afriki.
5. V Afriki.
6. V Aziji.
7. V Južni Ameriki.
8. V Aziji.
9. V Sibiriji.
10. Pri Vrhniku.

MALI OGLASI

Važno naznanilo

Članstvu društva, ki pobirajo mesečni asesment v S. N. Domu, se naznana, da se bo za mesec december pobiral asesment v petek, 23. decembra, v spodnji dvoran S. N. Domu.

Prošeni so vsi tajniki in članstvo, da to naznano vpoštovajo. Nadalje se apelira na članstvo, da plača svoje asesmente, ker se ne ve, kdaj katerega zadevanja nesreča ali bolezni. Skrbimo za to, da ne zgubimo društva v sedanjih časih, ko človek društvo najbolj potrebuje.

Želim vsem prav veselih božičnih praznike in srečno Novo leto! — John Tavčar, tajnik S. N. Domu.

(300)

MIKLAVŽ PRIDE!

Danes popoldne ob treh pride Miklavž v našo trgovino in cestane pri nas do devetih zvezcer. Potem pride nazaj zopet v petek popoldne in v soboto ves dan in zvečer do desete ure.

Matere, pripeljite svoje male otročice, da ga vidijo. Ako pridejo otroci v spremstvu starčev ali odraslih sester, jim bo dajal Miklavž bonbončke. Ta ljudi Miklavž je pripeljal en cel voz sladkorčkov, kar bo vse razdal malim otrokom. Ampak zapomnite si to, če pridejo otroci brez spremstva odraslenih, jim Miklavž ne bo dal nič.

Matere, Miklavž se vam priporoča, da ga pridejo otročički chiskat in jaz, Anton Anžlovar, se pa priporočam materam in ceton, nāj pridejo pa kaj kupert, pa bodo tudi videli Miklavža.

Anton Anžlovar
6202 St. Clair Ave.

(301)

Luka Osajen. Bil je dober kovač in dosti dela je imel. Saj so rekli, da ni znal noben drugi kovač v devetih farah tako podkovati konj in volov, kot jih je znal Luka. Še tako muhasta kobila ni odpravila pri Luki nič. Kar zgrabil jo tisto konjsko čeljust za nogo, pa se niti ganiti mogla.

Če rekel, da Luka ni bil, se zlagal in tudi bi ne bilo v čast drugim kovačem, ker bi bil pač bela vrana med njimi. Naši kovači so podelovali že od starih mojstrov, da kadar so bile podkve pribite, je moral biti likof, ki je navadno obstojal iz par kozarčkov žganega.

Tako je živel Luka v dan in noč s svojo družino v Kozji rebrji.

Prigodi se, da je bilo nekega svetega večera, ko je družina sklenila, da gredo vsi k polnočnici k fari, Luka bo pa doma za varha. Prav nič se ni upiral ostati doma, ker je imel pri tem svoje posebne namene. Namreč na sveti večer je post prav do polnoči in navadno niso v Kozji rebrji na ta dan jedli drugega kot kako prežganjko, morda v oblikah krompir ali kaj takega bolj lahkega. To je bilo hudo premagovanje zlasti pri onih hišah, kjer so morda ravno tisti dedeni klali in je bila polna shramba mesa. Kako hitro je pa udarila ura polnoč, se je pa že smelo udariti po klobasah, bržolih in drugih takih telesnih dobrih delih.

Naš Luka, ki je ves dan vihtel težko kovaško kladivo ob skledi prežgane juhe, je že na prste štel, kolikor ur je še do polnoči. Zato je bil pa takoj pripravljen, da bo stal za varuh doma in mu ne bo treba čakati skoro dve uri, da bi minila polnočnica in da bi prišel od fare domov, da bi si založil veliko meseno klobaso, ampak bo mahnil po njej, kakor hitro bo odbila polnoči v vaškem zyoniku ali pa ura, ki je visela v hiši na steni.

Družina se je odpravila k fari že kmalu po desetih, ker je bilo precej daleč. Luka je pa najprej konstatiral, da ni domača ura morda za kako minutno prekasna, potem je pa prinesel na mizo nekaj mesenih klobas, nekaj prešutja, hrena in kruha. Vse to je lepo razložil po mizi in takol polnočne ure.

Še nikdar se niso obračali kazalci pri uri tako počasi. Zdele so mu je skoro, da gre ura nazaj in je stopil včasih prav kuri, da se prepriča, če še gre. Svoje oči je upiral v mesene dobrote na mizi in gledal na uru. Postajal je čimdalje bolj nestren. Stopil je ven, da pogledal okrog hiše in zoper prisel nazaj v hišo. Misli je, da je bil zunaj pol ure, pa je videl, da je bil samo eno minutno.

Tako je odbila ura enajst, pol polnoči in kazalec se je počasi pomikal proti dvanašt. Količje bližje je bilo njegovo upanje, toliko večje sline so se mu delale v ustih. Poleg njega na stolu je sedel domači črni maček, ki je imel najbrže enako poželenje po klobasah, kot njegov gospodar. Parkrat je že segla Lukatova roka po klobasi, toda vselej se je premagal in jo izmaknil nazaj.

Pet minut do polnoči, štiri minute, dve minute, ena minuta. Ura pa le ne bije in takrat pa poide Luki potrpljenje, pa pogleda na uro, vzame klobaso in kos kruha v roke, pa zavpije: "Ura, bij, če ne bom jedel!" Takrat se pa oglaši črni maček poleg njega: "Pa ne boš samo ti, bom tudi jaz."

Križ božji, Luki skočijo lasje pokonci, trikrat po vrsti se prekriža, vrže klobase po tleh, pa jo uprašči iz hiše in drvi k fari k polnočnici. V cerkvi pada za vrati na tla in menda ni v celo fari noben tako pobožno molil tisti večer, kot Luka, ki je trdno verjel, da je govoril iz mačka sam "bognasvaruj."

Pokojnemu bratu ob 10 letnici v spomin

Naša bratska in krščanska dolžnost je, da spominjam svojih rajnih, o njih življenju in delih, ki so jih doprinesli v življenju med nami.

Osobito pa smo dolžni se spomniti onih, ki so nam v življenju skazovali posebne dobrote.

Kdo se še ne spominja blago-pokojnega rodoljuba in mnogim velikega dobrotnika John Grdina, ki je preminil 28. decembra leta 1922, ravno pred desetimi leti.

Malo poznamo ljudi, da bi bili manj sebični od njega, da bi za druge storili toliko dobrot, da so jim bili drugi več nego sami sebi. Da, to je bil ta blago-pokojni nas vseh brat in ljubitelj, bil je izjemna, bil je nekaj posebnega.

Naj ob njegovi desetletnici napišem o njem par besedi. Štejem si to storiti v svojo hvalično dolžnost, da izkažem svoje priznanje njemu kot mojemu dobrotniku in da spomnim še mnoge druge, katerim je bil on v pomoč in v dobroto tukaj med nami pred mnogimi leti.

Spomnimo se njega še iz njegovih mladih let. Bil je prvorjeni sin izmed nas sedem bratov in ene sestre, ki je bila edina sestra in takorekoč najmlajša v družini, izmed bratov pa sem najmlajši bil jaz.

Rojen je bil v siromaški družini, ko starši še svoje strehe niso imeli. Bil je staršem prvo veselje, prva skrb, pa tudi prva pomoč.

Ker se je nas več rodilo, so starši skrbeli, da so prvega dali učiti rokodelstva, postal je klobučar, šel po svetu, da si je nabral izobrazbe in preskusil mnogo hudega, mnogo težav.

To pa je njega naredilo moža preskušnje, da je bil pozneje nadomestnik staršev za nas ostale otroke, katere je učil manire in olike, kar starši pri veliki družini in siromašnih razmerah niso zamtogli storiti.

Ker je bil on najstarejši in jaz najmlajši, nisem njega poznal v delih od otročjih let. Toda kar so mi pozneje, že ko je odšel po svetu, pripovedovali oče in mati, bil je za starše on vse in starši so bili za njega vse!

Malokateri otrok je spolnjeval četrt božjo zapoved tako natančno, da je bila ljubezen med njim in očetom in materjo tako velika, da je presegala vse drugo na svetu, njemu so bili oče in mati svetinja do smrti.

Nikoli ne bom pozabil, kakšna je bila njega ločitev od ljubljenih staršev. Poprej ni povedal, da bo odšel, bal se je kaj poreko. Noč je bila, ko je pritekel vzet slovo. Kakor da se je podirala hiša, požar ne bi bil hujš zadel, kakor je on, ko je povedal da gre v neznano daljno Ameriko, kajti takrat, leta 1890, je še malo ljudi potovalo v daljno Ameriko. Tudi mene je z glasnim jokom poljubil že ko sem bil v postelji, kjer je ljubil starše, je ljubil nas

RUDOLPH BUKOVEC
4506 Superior Ave.

ANTON BARTOL
1425 E. 55th St.

LOUIS CIMPERMAN
6128 Glass Ave.

FRANK CENTA
1115 Norwood Rd.

JOHN FILIPČ
1048 E. 76th St.

LUDWIG GUSTINČ
4526 St. Clair Ave.

ANTON GRDINA:

Preveč bi bilo naštrevati dobrote, ki jih je v splošnem skoval vsem, ki so se obrnili na njega. Stanovanje v njegovih hiši je bilo za vse. Nikogar ni vprašal, kdo da si ali kakšnega prepričanja si. Lačnim je dal sestki k mizi in onim brez stanovanja je dal spati, mnogim je kupil obleko. Bil je oskrbnik vsem in vse je jednako cenil.

Ker je bil sam vesten in pravičen, je to pričakoval tudi od drugih.

Strogo pa se je držal materialnih naukov. Moja in njegovamati, kakoršnih je bolj malo, je bila pobožna in verna. To je njemu vcepila v srce in to je njego spremljevalo na poti življenja do smrti.

Ko je prišel v Ameriko, so mu bila pri srcu cerkev in pa cerkvena katoliška društva. Pri ustanovitvi cerkve se je trudil in žrtvoval zanjo. Ker je ljubil petje in sta bila oba s soprogafina pevca, je skrbel za petje v cerkvi in pridobil še druge za isto. Organiziral je društva in se požrtvovalno trudil, da je spravil v društva, če ne drugače pa na lastne stroške, da so rojaki pristopali. Sam je bil vedno uradnik, vedno delegat na konvencijah, vedno vnet za društveni živelj.

Nič manj ni bil navdušen tudi za pošteno narodno stvar. Nikjer ga ni manjkalo kadar je slo za narodno stvar. Prazniki so mu bili vedno sveti, domovino je ljubil in se jo je vedno spominal, vedno so mu bile domače pesmice najslajše veselje, v družbi dveh ali treh se je delaže naša slovenska pesmica.

Vprašal bi vse one, ki so za njegovega časa živel: Ali ni bilo tako v resnic? Ali ni bil on vsem vse in njemu vsak brat? Ali ni vsaki, ki ga je srečal, od njega nekaj haska prejel? Če je bil le z njim v družbi, je bil deležen njegove gostoljubnosti tako ali drugače.

Naj dodam še tole: Kar je bil on svojim staršem, je vzgovejal tudi on svoje otroke vistem duhu, v disciplini in poslušnosti. Njegovi otroci so morali vršiti to, kar je izvrševal on za druge. Kdo se ne spominja tudi blage pokojne njege najstarejše hčerke Mary, ki je bila tako številno poslana od očeta na razne kraje, bodisi na sodnije ali kam drugam, ljudem za tolmača. Tako sin, tako drugi prvih otrok, ki so razumeli jezik in ko so naši rojaki takrat še tako malo razumeli angleško. Mr. John Grdina jim je že na eden ali drugi način skazal pomoč. Kolikim je bil priča za drugi papir. Kako se je vneto tudi boril za velikega demokrata Tom L. Johnsona.

V vseh rečeh je bil pravilen in iskren. Hinavstva ni nikdar poznal, še manj zagovarjal. Navado je imel tako, da je vsakega najprvo ozmerjal, če je videl v njem, da se ne zna ali noče sam se prav ali dobro gospodariti, potem pa, ko ga je malo oklestil, mu je pa napravil goščijo in ga poljubil rekoč: "Saj hočem tebi samo dobro, za tebe in tvojo družino!"

Tudi literaren je bil. Koliko je žrtvoval, da je izhajal načasopis, zastavlil je vse, kar je imel in plačal velike dolgove za vzdrževanje tedajne "Nove Domovine." Pri vsem tem, da je povsed storil svoje krščanske

dolžnosti do bližnjega, je vzgojaval veliko svojo družino v največji paznosti in oskrbovanju. Otroke je ljubil, otroci so ga ljubili še bolj. V hiši je bil oče in gospodar vsem, tudi onim, ki so bili z njim na stanovanju. Nedelja in prazniki so mu bili sveti. Vsakdo, ki je stanoval pod njegovo streho, je moral v nedeljo v cerkev, vsakdo je moral v društvo, bil je pravi vodnik in svetovalec vsem in za vse, do katerih je imel le prilogo, da jim je mogel dati nasvet.

In naj velja še to-le: Ker je bil on že v domovini širom dežele zelo znan in ker so izvedeli, da je odpotoval v Ameriko, so mnogi izvedeli zanj in da Cleveland. Radi tega so mnogi prisli na njim tukaj v našo metropolo, to dobro vem za mojega časa, ravno tako so pa prišli za njim še pred mano, kajti on je bil tukaj sedem let prej nego sem bil jaz.

Tako lahko rečem, da se je veliko zahvaliti tudi njemu, da je naša metropola tako velika, kajti mnogim je bil on povod, da so v Clevelandu in da niso šli dalje po Ameriki.

Dovolj je, dragi nam brat! Živel si med nami, živel si ne zase, marveč bolj si živel za nas in za druge. Lep in blag si nam zapustil spomin. Zapustil vzgled, zapustil si vzorno vzgojeno družino, na katero smo lahko ponosni vsi.

Zaslužil si, da se te častno spominjam, da Ti ohranimo trajen spomin za Tvoje do nas vseh tako ljubeče srce. Tisočkrat se Ti zahvaljujemo! Od sreca Ti želimo, da Ti bo tam, v novem svetu, v novi domovini, v katero si veroval, za katere si delal, sledilo plačilo za vse Tvoja dela, kajti večkrat si rekeli: "Za gotovo pričakujem plačilo po smrti." Rekeli si: "Zahtevam, zdi se mi, da imam pravico zahtevati posmrtno plačilo za dela, ki jih izvršujem."

Rekeli si: "Kako naj bi bilo pravilno, da bi po smrti prejeli enako plačilo z onimi, ki nenesar niso storili, še druge opearhili, na račun drugih živel!"

Pravilen si bil. Dobro si hotel in mnogo dobrega si storil. Vse pa, kar si storil, si storil v prepričanju žive vere, da bo plačilo sledilo po smrti. Služil si Bogu in v Njega zaupal in nisi se varal. "Vsaki, ki v Gospoza zaupa, ne bo osramočen." Tako ne boš stal od plačila ni Ti. Pri nas boš stal še dolgo v blagem spominu. Pri Bogu, v katerega si veroval, pa boš imel večno plačilo.

O, kolikokrat si ginjeno zapel ono pomemljivo pesem: "Nad zvezdami . . ." Da, nad zvezdami je šele pokopa dom. Srečen, kdor prav živi, da ga doseže. Res je trnjeva pot in pot zatajevanja, toda kadar pa mine, so pa spomini na življenje sladki, kdor je živel za druge in zbiral nemilnje zaklade v veri, da bo plačilo prejel šele, ko boleg v grob.

Naj s Teboj vživajo Tvoj in moj oče in mati veselje. Saj v dolini solza ga niso imeli. Mati so potocili toliko solz, da bi skoro plavala ladja na njih. Vsak moj ali katerega brata, oziroma sina napacni korak je že solzilo materino oko. Največja skrb smo jim bili otroci, več kot drugo jih je skrbelo, kaj bo z nami po smrti. Ti si s svo-

PODPIRAJTE SLOVENSKE
TRGOVCE!

Naročite se na dnevnik
Ameriško Domovino!

MIDLAND DAIRY

SLOVENSKA MLEKARNA

682 E. 162d St.

F. Petrovčič, lastnik

Naša mlekarna je poznana kot ena najbolj sanitarnih v Clevelandu. Naši odjemalci so vsi zadovoljni z našo postrežbo. Priporočamo se še vsem onim, kateri še niso naši odjemalci, da postanejo in se prepričajo o naši izvrstni postrežbi.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želimo vsem cenjenim odjemalcem, prijateljem in znancem.

Oglasi v "Ameriški Domovini" imajo vedno dober vspeh.

Eksekutivni odbor demokratske stranke za Cleveland in Cuyahoga okraj želi

vsem ameriškim državljanom slovenske in hrvatske narodnosti prav srečen Božič.

Obenem želi vsem Slovencem in Hrvatom boljše, bolj napredno in zadovoljno novo leto kot smo ga imeli dosedaj.

W. Burr Gongwer, načelnik.

JOHN GODNJAVAEC
1011 E. 64th St.

FRED JAZBEC
1561 E. 49th St.

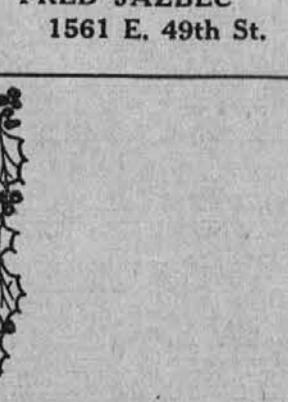
J. KREČIČ
1054 E. 61st St.

LOUIS LAUTIZAR
1193 E. 60th St.

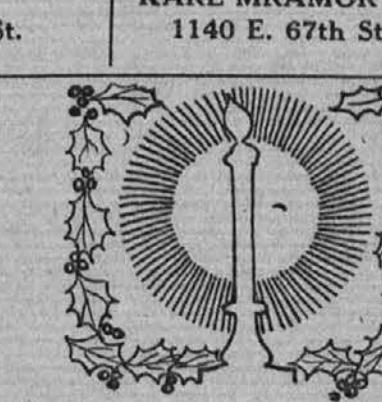
JOS. METLIKA
1293 E. 55th St.

KARL MRAMOR
1140 E. 67th St.

LOUIS J. PRINCE
1209 Norwood Rd.

Člani Narodnega Trgovskega Kluba
vam voščijo veselle božične praznike
in sreče polno leto 1933

RUDOLPH BUKOVEC
4506 Superior Ave.

ANTON BARTOL
1425 E. 55th St.

LOUIS CIMPERMAN
6128 Glass Ave.

FRANK CENTA
1115 Norwood Rd.

JOHN FILIPČ
1048 E. 76th St.

LUDWIG GUSTINČ
4526 St. Clair Ave.

MAX HABINC
4059 Payne Ave.

GEORGE KUHAR
3846 St. Clair Ave.

C. LEVEC
6614 St. Clair Ave.

JOS. MODIC
1033 E. 62d St.

LUDWIG METLIKA
1151 Addison Rd.

ANTON MARTINČ
5919 Prosser Ave.

STEFAN ŽELE
1126 E. 68th St.

LOUIS PRIJATEL
6507 St. Clair Ave.

JOHN SPEH
1100 E. 63d St.

F. A. TUREK
985 Addison Rd.

FRANK STEMBERGER:

Judičeva moč v za-kopanem denarju razbojnika

Kaj je denar? Denar je tega sveta vladar — denar je vse. Denar je bogastvo tega sveta. Denar te naredi velikega gospoda, pa tudi velikega reyeza. Pohlep po denarju te zapelje v hudo delstvo. Denar ima oblast v več kot enem primeru. Z denarjem si kupiš pekel ali nebesa. Ako nimaš denarja, si ne moreš kupiti nebes, pekel pa prav lahko. Ako nimaš denarja, da bi si kupil nebesa, si jih pa moraš zaslužiti.

Denar dela vse povsod največjo reklamo. To je znano vsakomur, kdor je čital kaj zgodbine cloveškega življenja.

Kdo nas je spravil sem? Kdo drugi ko denar? Nad denarjem ima hudič največjo oblast.

Navedel bom nekaj, kar ni prazna pravljica, marveč resnična zgoda, ki ni bila še nikoli opisana in tudi ne verjamem, da je kdo v Ameriki, ki bi jo mogoč bolje opisati. Čudno, da ni bilo o tem izdane še nobene knjige. Gre namreč za bandita, ki je bil tako pretkan, da ga ni moga avstrijska oblast pol stoletja dobiti v svoje roke, kmetje in sircmaki ga pa tudi niso hoteli izdati. In zakaj ne? Zato, ker je delil med siromake, kar je ukradel bogatinom; zato se ga niso siromaki tudi prav niti bali.

Dobro se še spominjam Luke Kerže-ta, čigar ime je bilo menda Luka Gerbec. Kaj veste vi, otroci — tako so pripovedovali stric Luku — koliko smo morali mi pretrpeti v svojem življenju; še nikoli ni bilo dobro za me.

"Stric Luko, povejte nam vendar kakšno pravljico o "ravbarjih," smo otročaji silili vanj."

"Nu, vam bom pa povedal pravljico o "ravbarju," ki pa ni nobena pravljica, marveč resnična zgoda. Tak poslušajte!"

"Ko sem bil 21 let star, so me vzelci k vojakom za 14 let, in takem vseh teh širinajst let nisem videl ne očeta, ne matere. Takrat je bil potrjen k vojakom tudi Šarc, doma iz Ilirske Bistricice pri Trnovem. Tudi njega so vzeli za širinajst let. Poslali so nas na Dunaj, kjer nisva nikoli več čula o najih starših. Ko sva tako cesarja služila, se enkrat domeniva, da poprosiva za dopust, da greva za božič do nov obiskat svoje starše, če so sploh še živi."

"Pa greva prosit za dopust gospodu 'hautmanu.' — 'Tak dopust bi rada?' se je porogal stotnik. 'Prav, takoj ga bosta dobila!' je reklo, pokljical stražo ter ukazal, naj nama namečejo vsakemu po petindvajset palic na zadnjo plat. 'Odslužita vojake, nato pa pojdiš gledat očeta in mater!' je reklo stotnik. Za ljubezen do matere, pa tolikšna kazeno! Petindvajset palic zato, ker bi rad prebil par ur pri svoji materi na sveti večer! In uboge matere niso videle svojih sinov na sveti večer; one niso vedele, ali naj pričo lučke za žive ali mrtve, ker niso vedele, dali so njihovi sinovi živi ali mrtvi. Ni peresa, ki bi moglo popisati pravo materinsko srce. Koliko bridkosti in žalosti morajo prestati materje od svojih otrok, to zdaj sami vidimo."

Tu mi prihaja spomin na mojo mamico, s katero sem bil zadnjikrat skupaj na sveti večer leta 1909, kako je goreče molila za naše zdravje na tem in onem svetu.

II.

Kaj se je zgodilo po prestani kazni teh dveh vojakov? Jože Šarc je drugi dan pogebniki z durnja ter se napotil domov k svoji materi, da bo vsaj vedel, je-li živa ali mrtva.

Pa pride na sveti večer k svojmu domu ter potrka na vrata.

Pa pride na sveti večer k svojmu domu ter potrka na vrata.

Amerikanec bi ga bil v svoji jezi prav gotovo oklofutal, da se ga ni bal. In od tistega časa ni bil Štefana nič več v gostilno.

To je torej zgodba o Šarcem zakladi.

KOLEDOVANJE V GENEVI, O.

(Nadalevanje s 4 strani) Mati se oglaši: 'Kdo je?' — 'Jaz, vaš sin Jože.'

Kdo bi mogel popisati žalost matere, ki ni mogla svojega lastnega sina sprejeti pod svojo streho? 'Sin, pobegni in se hitro skri! Odkar si dezertiral, te vsak dan iščejo in oblegajo našo hišo financarji in žandarji. Ako te opazijo, te bodo na mestu ustrelili. Sin moj, pobegni in gore, da te ne dobe kruši cesarski rablji!'

Kakor je bežala Marija iz Egipta z detetom Jezusom pred krutim kraljem Herodom, tako je bežal Jože Šarc na sveti večer od svoje matere pred krutim cesarjem — avstrijskim Herodom.

Jože Šarc se je skril v gorskih duplinah; skalnati brlogi so bili poslej njegov dom, glad mu je bil stalni tovarš.

'Ravbar' Jože Šarc se je skrival največ po bistriških in verbovskih gorah. Denar je zakopal v neki dolini Verbovske planine, po domače povedano, v Verbanetovi župnici. Tam je bila taka mala dolinka, v kateri je lahko ležalo kakih deset ovac.

Starega Verbaneta, lastnika te sencžet, sem dobro poznal. On je pravil, kako je šel nekdaj v to duplino, ko je iskal zavetja pred neurjem, ko je tam v bližini kosil. 'Enkrat pride k meni ravbar Šarc,' je dejal.

"Ah, Verbatam, kaj se mučiš, ko ni niti štrideset korakov od mesta, kjer kosiš, zakopano bogastvo, ki bi ti odvzelo vse muke!" je reklo Šarc in odsel. Verbane, ki mi je to pravil, je reklo, da se je tedaj spomnil na tega cloveka, o katerem so govorili že pred davnimi leti, in ki je zdaj že mrtve. 'Ravbar' Šarc je baje nekomu v zaporu povedal, kje ima skrit zaklad. Od tedaj je mnogo ljudi tam okoli kopalo, toda našli niso ničesar. Pojedini Šarc je v zaporu povedal, da naj kopljejo pod mestom, kjer visi njegova puška nakar bodo izkopali železno skrinjico, poleg zlate denarja.

Da so razbojniki Šarco ujeli, je prišlo pa tako: On se je naveči večnega skrivanja po gorah, pa je šel v vaško gostilno ter se dal tam spoznati. Ko je stopil iz gostilne — dobro natran — pa pridejo financarji, ga primejo, zvežejo in odzeno v ljubljanske zapore.

Dobro je znana tudi Sarčeva pesem, ki se je glasila tako:

Vsako nedeljo zjutraj
je v cerkvi božja čast;
jaz pa po gmajni španciram,
in mi je dolgi čas.

V šumi sam se dolge uree,
ne morem jih več prestat!
Doma mi dekle žaluje,
ker mora sačna ležat.

Vsega sem se naveličal—
ne bom se skrival več!

V Ljubljano bom marširal,
pa naj gre glavca preč!

In koliko smeha je imela vsa vas na račun tega "šaca!" Pred petindvajsetimi leti je prišel iz Amerike neki mož iz naše vasi. Ta je zbral nekaj najhrabrejših vaščanov ter jim povedal, da ima on tako stvar, ki pokaže, kie je denar zakopan.

Kakor znano, se pri takih stvareh ne sme govoriti, sicer je ves trud zaman. Amerikanec Štefan privleče nekake magnetne škarje ter začne z njimi drezati po skalovju za denarjem. Takrat pa se vaški Milán zasmehne in pravi: 'Štefan, škarje ne bodo naše denarja!' Tedaj vrže Amerikanec škarje ob skalovje, da so se razletele na stokosov, in pravi: 'Mile, vse si pojavljajo!' Zakaj si izpregovoril?

Well, nekoliko jetrc sem bil pa le deležen; prav lepa hvala! Obiskali smo tudi Lake Rd., in bili nepričakovano prijavzno sprejeti pri Leopoldovih. Mama se rekli, da so bili že davno pripravljeni darovati kaj za far sv. Kristine, pa ni nikogar naokoli. Prav tako so bili hudiči tudi na urednike Ameriške Domovine, češ, zakaj jih ne prideva nič obiskat. Priponili so: 'Ce bi znala jaz tako pisati, kakor ne znam, bi jima že pomagala.' Mama so nam postregli še z jabolčnim "pajem," ato nama pa ponudili še nekaj drugega, kar pa naj bo naša skrinvost. Gospod župnik pa so mi tedaj na uho šepnili: 'Tristo milijonov, zdi se mi, da bo začel kmalu pajek po trebuhi presti svoje mreže!'

Jaz prav tako čutim," jim odgovorim, "in naš kaži-pomenda še bolj." Bila je že šest ura večer, pa nismo imeli časa, da bi kje kaj založili. Leopoldovi so obljudili za bazar še prešička, nakar smo se jim lepo zahvalili ter se poslovili.

Mr. Gustinčič nam je postregel z pravkar kuhanom domačo gnatjo ali šunko in z dobro kapljico, gospodu župniku pa šskodelico "kofeta." No, zdaj smo pa bili dokaj dobro podprtji in bojomo lahko pihali nazaj proti Clevelandu. Pri Gustinčiču smo zavili zopet nazaj na prvotno pot, ki drži menda po večini k slovenskim farmerjem, in prav blizu za ovinkom se ustavimo pri Mr. Klausu. Toda oskrbnik — fajn dečko — nam je povedal, da je šel Mr. Klaus z večjo družbo v gozd, doli h "kriku," na lov na veverice. In res, ko se nazaj grede ustavimo, vidimo mnogo teh lepih živalic, ki so jih baš pripravljali za okusno večerjo. Mr. Klaus nam je obljubil pet galonov ohajčana. Prisrčna hrala!

Zdaj pa le naprej, dokler je še vetrak kej, in sonce naj močno ogreva mi trsi po gorah, da bo vince sladko. Tako pridevemo naravnost do Mr. Zakrajškove farme, kjer so bili vsi doma pri raznem opravilu in kjer so nas pripravili. Ata in mama, ki sta zelo prijazno, sta nam obljubila lepega prasička. Prav lepa hvala vsem skupaj v družini! Nato se podamo takoj čez cesto k Mr. Debevcu. Tu so bili zaposleni s postavljanjem nove lope za orodje in vozila, alj kolarne. Po kratkem pozdravu prinese Mr. Debevec prav onega od zida! Resnično: zlata kapljica! Obljubil pa nam je tudi kokoško in nekaj jestvin. Vsi trije se prav lepo zahvaljujejo. Zdaj pa se enkrat dol, enkrat gor, in ustavimo se pri Perkovih. Tu skozi voziti v dejavnem času, kadar je mokrat, je precej nevarno. Jubežljajf! — mi odgovori "švogar." O, mama in ata Perko sta pa že tako prijazna, da smo morali kar malo sesti na klop pred hišo. Tam sem zagledal veliko past za muhe. Medtem ko so nam misli s vsem mogočim postregli ter tudi račko obljubili, nisterata pa marsikatero okroglo povedali, se je ulovilo že na stotine muh v tisto past. Lepa hvala vsem Perkovim, in kadar pridevemo tam okoli, se grotov zopet ustavimo.

Da obiščemo še nekoliko slovenskih farmerjev, zavijemo na drugo pot, koje imena si pa nisem zapisal; tudi tu so nam farmerji obljubili perutnino in če bo mogoče, bodo pridejali še kaj drugega. Prav lepa hvala!

Kmalu nato se pripeljemo k Gramčevim. Tukaj pa je bilo vse več kot židane volje. Žene društva vdov so imele namreč svoj piknik. Navzoča je bila tudi Mrs. Knaus z 39. ceste in St. Clair Ave., ki nam je obljubila pet galonov ohajčana iz svoje kleti, Mr. Gramc pa je takoj podaril vrečo hrušk. Prav lepa hvala obema!

Nato se napotimo zopet nazaj ter se ustavimo pri Mr. Kržiču, ki nam postreže s pristno kapljico in obljubi, da dobimo še prasička, ko pridevemo s tru-

kom. Na tem mestu se mu prav lepo zahvaljujemo. Tako poleg se ustavimo pri družini Mr. in Mrs. Grlica, kjer nam obljubijo dve kokoši in vrečo zelja, ko pobiramo, pa nam da sih Janko še vrečo repe po vrhu. Hvala!

Pri Mr. Cinko na Antioch Rd., ko pridevemo s trukom, pa naložimo celo dva prasička. Seveda, enega smo morali oddožiti pri njih domu v Euclidu, drugi pa je šel na farni se menj. Maks je dal tudi bušelj korenja. Kdor hoče videti ogromno pridelano korenje, naj se ustavi pri Činkotovih na farmah. Oče Činko naju vpraša, ča hočevo naložiti tudi mrjasca na truk, toda ne verjamem, da pripeljeta zdravko kožo domov, je še propomnil. 'Ce je tako,' mu odgovorim, 'potem je pa bolje, da pri vas ostane.'

Umenovo je, da smo se prvič v drugi pri gori imenovanih posestnikih dokaj dolgo zamudili in se marsikaj pomenili. Povsod nas naši ljudje z veseljem postrežejo, samo če morejo. Gotovo je, da so tudi pri njih velike težave, posebno ker je povsod po nekaj brezposelnih mož, ker pozimi ni toliko dela na farmah. Dobroščeni gospodar je dal živeža in obleko čez zimo.

Vsem, ki smo jih obiskali in ki so darovali v dober namen in v splošno korist fare sv. Kristine, se gospod župnik Rev. Bombach v imenu cerkvenega odbora prav lepo zahvaljuje ter jim želi vesele božične praznike in srečno novo leto!

Anton Potokar,
19850 Renwood Ave., Euclid, O.

* Mehikanski minister za zunanje zadeve, Telles, se je odpovedal uradu.

Obiskali smo tudi Lake Rd., in bili nepričakovano prijavzno sprejeti pri Leopoldovih. Mama se rekli, da so bili že davno pripravljeni darovati kaj za far sv. Kristine, pa ni nikogar naokoli. Prav tako so bili hudiči tudi na urednike Ameriške Domovine, češ, zakaj jih ne prideva nič obiskat. Priponili so:

'Ce bi znala jaz tako pisati, kakor ne znam, bi jima že pomagala.' Mama so nam postregli še z jabolčnim "pajem," ato nama pa ponudili še nekaj drugega, kar pa naj bo naša skrinvost. Gospod župnik pa so mi tedaj na uho šepnili: 'Tristo milijonov, zdi se mi, da bo začel kmalu pajek po trebuhi presti svoje mreže!'

Pri Mr. Cinko na Antioch Rd., ko pridevemo s trukom, pa naložimo celo dva prasička. Seveda, enega smo morali oddožiti pri njih domu v Euclidu, drugi pa je šel na farni se menj. Maks je dal tudi bušelj korenja. Kdor hoče videti ogromno pridelano korenje, naj se ustavi pri Činkotovih na farmah. Oče Činko naju vpraša, ča hočevo naložiti tudi mrjasca na truk, toda ne verjamem, da pripeljeta zdravko kožo domov, je še propomnil. 'Ce je tako,' mu odgovorim, 'potem je pa bolje, da pri vas ostane.'

Umenovo je, da smo se prvič v drugi pri gori imenovanih posestnikih dokaj dolgo zamudili in se marsikaj pomenili. Povsod nas naši ljudje z veseljem postrežejo, samo če morejo. Gotovo je, da so tudi pri njih velike težave, posebno ker je povsod po nekaj brezposelnih mož, ker pozimi ni toliko dela na farmah. Dobroščeni gospodar je dal živeža in obleko čez zimo.

Vsem, ki smo jih obiskali in ki so darovali v dober namen in v splošno korist fare sv. Kristine, se gospod župnik Rev. Bombach v imenu cerkvenega odbora prav lepo zahvaljuje ter jim želi vesele božične praznike in srečno novo leto!

Anton Potokar,
19850 Renwood Ave., Euclid, O.

Najboljše prešičeve meso, fine klobase, piščance in kokoši dobite pri

MARTIN FRANKU

ST. CLAIR MARKET

stojnice 18 in 20

Tel. GLENVILLE 5994

Ekiprena zveza iz New Yorka v Slovenijo v sedmih dnevih,

REX.....6. januarja

CONTE DI SAVOIA.....14. januarja

Druge plove:

CONTE GRANDE.....7. januarja

Lepe ugodnosti med vožnjo. Izborna kuhinja.

Vprašajte lokalnega agenta ali družbo

NATIONAL

WATCH & JEWELRY REPAIRING

J. C. BUKOVEC, lastnik

v Slov. Nar. Domu, sob. št. 10.

6411 St. Clair Ave.

DELCO IZVRSTNO IN JAMCENO

SLOVENSKI NARODNI DOM

OUR GOAL!
DOUBLED MEMBERSHIP
IN 1932

OUR GOAL!
DOUBLED MEMBERSHIP
IN 1932

AMERIŠKA DOMOVINA, DECEMBER 22D, 1932—PART I.

7

ENGLISH-CONDUCTED LODGES ELECT OFFICERS

ROSE MILLAVEC ELECTED TO SUCCEED MARIE BAMBICH AS PRESIDENT OF WASHINGTONS

Miss Rose Millavec, 1001 E. 71st St., will be the guiding hand at the helm of the Martha Washington ship of state for the coming year. This as a result of the club's annual elections held last Friday evening. The new president of the Washington Lassies succeeds Mrs. Marie Bambich.

Other officers elected by the organization are Victoria Skufca, vice president; Marie Bambich, secretary; Ann Millavec, treasurer, and Ann Kotnik, recording secretary. Auditors for 1933 will be Jennie Yelitz, Bertha Prince and Rose Verbic.

WORK-hard work—is the beginning, the alpha, of all joy. Even as idleness begets stagnation, so does work beget progress and ultimately, joy and happiness. 1932 has been most fruitful. Together, hand in hand, and side by side, you worked hard and diligently for a common cause. Success has been reflected in the progress of the English-conducted lodges. Now it is my sincerest wish that this yuletide bring you all the joy so rightfully deserved.

FRANK M. SURTZ,
President, Central Committee.

THREE OF FOUR OFFICERS OF CLAIRWOODS ARE RE-ELECTED AT CLUB'S ANNUAL MEETING

Officers of the Clairwoods were rewarded for their successful work during the past year by re-election to office at the club's annual meeting last Thursday at the Slovenian National Home (old building).

Joseph Kogoj, Jennie Kokal and Louis Zust, president, vice-president and recording secretary, respectively, were all unanimously returned to office for the coming year by the gathering. The only change in the personnel of the officers being the replacing of William Saffran by Joseph Surtz in the

secretary-treasurer post.

The meeting was well attended and with elections over in so short an order, considerable time was devoted to the development of a program for 1933. Temporary plans point toward a most active year for the Clairwoodites, socially, athletically, as well as fraternally.

The meeting date and place will remain unchanged for the new year, the St. Clair group continuing to gather for their monthly meetings at the old building of the Slovenian National Home on the third Thursday of every month.

Crusaders Social

Celebrate Anniversary

The Modern Crusaders are celebrating their fifth anniversary Sunday afternoon and evening, Jan. 29, with a concert in the afternoon and a dance in the evening with Jack Nagel and his Crusaders furnishing the dance tunes. The entire celebration will take place at the Slovenian Workingmen's Home, Waterloo Rd., Tuesday evening.

A large, jovial crowd, so characteristic of the Crusader socials was on hand when Nagel's boys began their snappy orchestrations at 9 o'clock. And early in the morning that same large, jovial crowd was still in evidence—all reluctant to quit the good time.

EXPRESSES THANKS

Miss Pauline Pelan wishes to express her sincere thanks to her many friends and relatives for the lovely gifts, flowers and cards given her during her recent illness. Miss Pelan is a member of Modern Crusaders.

EVEN AS CHRISTMAS celebrates the birth of the little Child, who was destined to "lead them," so today does the Supreme Board and all the Slovenian Mutual Benefit Association pay homage to the leadership and progressiveness shown by the English-conducted lodges during the past year. You have carried the S. D. Z. banner. To the youth of the organization have we looked for leadership and we were not disappointed. Let our Christmas wish to you at this time, therefore, carry with it our thanks for the splendid and hearty co-operation you have given us. May all the joys of the Yuletide be yours and may 1933 see you rise to even greater heights of leadership.

FRANK CERNE,
Supreme President.

ROSE MILLAVEC AND MAMIE GERBEC PRIZE WINNERS AT FROLIC

The members of the Martha Washington Lodge, No. 38 S. D. Z., wish to take this opportunity of thanking Mrs. Edward Posch and Mrs. Mary Makovec for the use of their home for the club's annual Christmas party, which was held Dec. 13. The members also thank Mrs. F. M. Jaksic, and Mrs. Edward Kalish, of the Grdina Bridal and Beauty Shoppe, for the donation of lovely gifts for the party.

Bunco was the main diversion for the evening with Miss Rose Millavec winning the first prize, a box of handkerchiefs, and Mrs. Mamie Gerbec, the consolation gift, a box of guest powder puffs.

Miss Marie Kogel and Mrs. Estelle Rojc-Pike were the lucky winners. Miss Kozel won the radio lamp, and Mrs. Pike won a basket of fancy groceries.

Modern Knight Flashes

By SMILES

The Modern Knights held election of officers last Thursday evening. Somewhere on the S. D. Z. page is a complete list of the newly elected officers so it will not be necessary to repeat them here. We merely say, "Congratulations!"

The meeting nights are also changed to every third Tuesday of the month instead of every third Thursday. This change will make it possible for those who wish to attend the Clairwood meeting without any interference.

Just a few weeks have passed since the Balloon Dance was held, nevertheless, we are starting our plans for a Hard Time Dance, to be held Feb. 11. We are announcing the date far enough in advance so that everyone will make a point to keep that particular date open.

In a few weeks, full details will be published at which time tickets will also be on sale.

MODERN KNIGHTS ELECT GERL AS 1933 PRESIDENT

Youngest S. D. Z. Lodge Selects New Board of Officers for Coming Year

MODERN KNIGHTS Elections. The Modern Knights will enter the year 1933 with a new board of officers at the head of the club. The present office holders, installed at the time of the formation of the Euclid organization, gave way to the officers at the first annual meeting of the group last Thursday.

The new leaders are Andrew Gerl, president; Albert Koller, vice president; Fay Debenjak, secretary; Victor Krainz, treasurer, and Matilda Lorber, recording secretary.

The lodge also changed its meeting night from the third Thursday of every month to the third Tuesday. This in deference to the Clairwoods, who hold their meetings on the third Thursday.

Tentative plans were also made for a Hard Time Dance to be held on Feb. 11, 1933.

Out of the Mail Bag

By THE FOX

Tonight as you read this you will be pretty apt to blame someone quite innocent for scrivening this column. But I assure you your first 100 guesses will be wrong. My Identity? Ah, that must perforce remain a secret. Discretion, you know, is the better part of valor and safety, in this case, lies not in numbers, but in secrecy. Howsoever, The Fox will do the utmost to promote the S. D. Z. News. This is my first attempt—"Hope You Like It." (For give me, Ben, forgive me.)

Eastern Stars must be complimented on their great work in putting over the Victory Hop in such high and fancy fashion. So large was the crowd that many were turned away. And two more besides! Sure glad to see our likeable friend and supreme

CLAIRWOODS TANGLE WITH EASTERN STARS IN INTERLODGE TILT

And the battles for the cage supremacy of S. D. Z. continues on its merry way! Last night, the weekly Interlodge caught together the Clairwoods and the Eastern Stars in the first tilt between the three teams representing the Slovenian Mutual Benefit Association in the Interlodge league.

Next Wednesday, the Interlodge ring down the curtain on the 1932 portion of the present loop season with a card of four tilts at the St. Clair Bathhouse.

Of primary interest to the S. D. Z. followers, of course, will be the game between the Eastern Stars and the Clairwoods. This fracas, which gets underway at 8:15 will go a long way toward determining the S. D. Z. cage king.

Predictions as to the outcome of the game would be extremely hazardous and it is suffice to say that a real honest-to-gosh battle will be on tap for local lovers of the indoor sport.

In the final tilt of the program, the Modern Crusaders, the third S. D. Z. entry in the loop, will tangle with the Euclid Progressives.

president Mr. Frank Cerne among the lively crowd. Bravo, Stars!

Crusaders those gallant knights of progress where Steve Rackar is just Jimmy. Oh boy, what a combination! These boys are real honest workers and have merited the respect of the entire membership. A fine bunch of brothers and sisters are these Crusaders and many a good time have we had in their camp. Tell us more about your anniversary. Please do, so that we may help you celebrate. Celebrations are our weakness!

Frank M. Surtz is one gentleman we sure would like to meet. He has been the bright spot and guiding light in many an S. D. Z. affairs. Frank is the type of fraternal worker we need. Let's join hands with him and keep S. D. Z. on top.

Central Committee meetings are the backbone of the progress of the English-

YOUNG LADIES RULE COMETS' VOTING, AS ALBINA GABRENJA IS ELECTED 1933 PRESIDENT

The female of the species Sezon, the latter the only male ruled with an iron hand as the Comets went to the polls to cast their ballots for officers for the coming year, the young ladies being voted into all of the offices.

Final tabulations returned Miss Albina Gabrenja president of the new group. Assisting her in the conduction of the organization will be Bertha Laurich, vice president; Betty Lebar, secretary and treasurer, and Florence Bricel, recording secretary.

The auditing committee is headed by Sophie Kleinen, who will be assisted by Frances Nemec and Charles Frances Nemec and Charles

HE PRINTED WORD is far too inadequate, too cold, too impersonal to carry all the warmth and joy that our Christmas wish has for you, S. D. Z. members, friends and readers of the S. D. Z. News. We would like to meet each one of you personally, grasp your hand in a hearty shake of friendliness, slap you on the back and together drink a toast of the season. But that is impossible. The best we can do is to simply say, "Merry Christmas!"

THE STAFF,
S. D. Z. News.

EASTERN STARS ELECT FRANK GREGORCIC 1933 PRESIDENT; RETIRING OFFICERS PRAISED

Taking possession of all the secretary lodges offices, with the exception of two posts on the auditing committee, the males of the Eastern Stars led the field in the club's annual elections, held Monday evening at the Slovenian Home, Holmes Ave.

The new year will see no change in the Eastern Stars' schedule of meetings, the Collinwoodites continuing the practice of gathering on the fourth Monday of each month at the Slovenian Home, Holmes Ave.

Frank Gregorcic was voted into the presidency to supplant Michael Lah Jr., who did not choose to run for a second term. Frank will be supported in directing the club's activities for 1933 by Frank Marzikar, vice president; Anthony Sajovec, secretary-treasurer, and Samuel Opalek, recording

conducted lodges. Insist that your representatives attend them—even as you and I.

Times are bad. Business is in the rut. Surely there are members in your lodge—merchants—who are struggling to make ends meet. Why not patronize them instead of going down town to do your Christmas shopping? In the future patronize your S. D. Z. merchants. Their products are as good and their prices are right. They are always ready to help you—why not return that loyal support? Shop the S. D. Z. way!

Only a Few more days are left in 1932, and it won't be long before that fatal hour of 12 will usher in another new year. Be prepared to greet it with a smile and a new year's resolution to work twice as hard for your lodge.

To My mysterious readers and S. D. Z. friends and members, I wish you all a very Merry Christmas. What more can we do? See you next week.

KIBITZING

By COPY CAT Before I begin my column today, I want to wish everyone a very Merry Christmas!

There hasn't been very much gossip this past week, so I don't have much to write about—everyone is busy doing Christmas shopping, but I can assure you of a full column of some of this and some of that next week.

to greet it with a smile and a new year's resolution to work twice as hard for your lodge.

Christmas Party Staged by Two Local Schools

Local Slovenian Groups Sponsor Annual Affair

Christmas is here again with all its joys, gifts, toys and all the ceremonies that are identified with the celebrating of the birth of Christ. The holiday, more or less, is one that is eagerly awaited by the children and it is the duty of the elders to make it as pleasant and full of surprises as possible.

This year the children of two Slovenian schools will present performances which they have arranged solely for the benefit of their parents and friends.

On Saturday evening, Christmas Eve, the Slovenian school which is located in the Slovenian National Home, St. Clair Ave., is going to offer a playlet entitled "Vrabec." One hundred and fifty children will participate in the presentation and will unite their voices in singing Christmas carols and other legendary songs. Entire charge of the production is in the hands of the two instructors, Antoinette Simec and Mary Grill-Ivanush. During the course of the play Santa Claus will stop off to say hello to the children and distribute presents.

Collinwood Program

A three-act play, "Vraze," will be enacted on Christmas Day by the third grade pupils of the Slovenian School of Collinwood, which is situated in the Slovenian Home, Holmes Ave.

The plot of their play is being woven around the life of St. Paul and takes place at about the time that he was engaged in traversing about the world doing good deeds and making converts to the Christian faith.

Admission tickets, enabling one to attend the play, are on sale for only 25 cents and the public is urged to attend by the sponsors and directors of the show.

ZAKRAJSEKS IN TRIO OF WINS OVER DEMSHARS

In spite of the three-game defeat they received at the hands of the Zakrajsek Undertakers last week, the Demshar Builders managed to retain their hold on first place in the Norwood Home bowling loop averages. The Zakrajseks were in fine form and were not to be repulsed. Frank "Twin" Yerse's 217 and 213, Joe Preble's 200 and 244, Lou Yerse's 213, Charlie Debelak's 227 and Tony Lescovek's 212 enabled the Undertakers to hang up a 2978 total. Lindy Kotnik's 214 and F. Opatek's 247 efforts were best for the league leaders, who felled 2720 maples.

With "Big Six" Barth Alich whitening the wood for 648, set on 225, 190 and 233 chapters, and "Snag" Tekavec including a 226 in his 576, the Slipnack Florists took all three sets from the Norwood Sports. Joey Prosek, with 216, and P. Milavec, with 201, sparked for the Sports. The Sports collected a 2522 total and the Florists downed 2845 pegs.

Led by Tony Grdina, who rammed the lumber for a 644 series on 266, 185 and 193, the A. Grdina & Sons quint twice bumped the Bukovnik Studios, "Red" Ambrose featured a 234 in his 604 to also star for the Grdinases. A. Mills' 208, Birch Kromar's 220 and Charlie Lausche's 207 were other fine bits of kegling. The Grdinases hit 2765 and the Photographers claimed a 2629.

A 605 compiled by Petek on 178, 181 and 246 stood out as the Candy Men captured two tilts from the Potokor Five. V. Svetec twinkled for the losers with a 206 end game. The Candy Men knocked over 2597 pins, as compared with 2475 for the losers.

Cleveland Wreckers Win Thrice in Week

The Cleveland Auto Wreckers basketball quint in Class B many circuit won two league games and an exhibition tilt during the past week.

Last Saturday they drubbed the Hy-Jax A. C.'s, 34 to 14, with Sodusky collecting 13 points, while in the other scheduled mud contest they buried the DeCicco Undertakers by a 35 to 21 count on Tuesday.

Monday the Wreckers eked out a 34 to 30 win from the Cappelli Barbers at Wickliffe. O. Adam Berane scored 12 points in this fracas, with Heinie Schofield also sparkling for the winners.

WASHINGTON OFFICERS

Last Friday evening the officers of the past year in the Martha Washington Lodge were replaced by the Misses Rose Millavec as president, Victoria Skufca as vice president, Marie Bambrick as secretary, Ann Millavec as treasurer and Ann Kotnik as recording secretary.

The Misses Jennie Yelitz, Bertha Prince and Rose Verbic were elected auditors.

The date of meeting has been changed to every second Wednesday of each month at the same place—Knaus' Hall.

FLORENCE YERSE IS VICTIM OF SURPRISE PARTY ON BIRTHDAY

Miss Florence Yerse received a pleasant surprise last Saturday evening when she came home at 9 o'clock to find a large group of friends waiting to honor her on her 19th birthday.

The instigators of the surprise party were Mr. and Mrs. Louis Yerse Sr., Mr. and Mrs. Frank Yerse and Mr. and Mrs. John Simoncic.

A delicious midnight luncheon was served to the merry-making guests, who stayed until the early morning.

The party was staged at Miss Yerse's home at 15824 Grosvewood Ave.

BUKOVNIK STUDIOS TO BE REPRESENTED IN MUNY C LEAGUE

For the past few years bowling and basketball teams bearing the Bukovnik banner have always been among the pace setters in their respective divisions. The Bukovnik kegling quints have almost invariably finished in the upper bracket of the Norwood Home League.

Last year a group of neighborhood court stars brought home the municipal and city-wide Class C basketball titles to John Bukovnik, local photographer, who backs the aggregations.

Last week Bukovnik entered a basketball team, comprised of the up-and-coming youngsters of the immediate district, into the Class C scramble. He hopes that his latest sport venture will prove as successful as his others. Judging from their past records and each boy's respective ability, the team is destined to go a long way in the titanic chase.

That is so is the opinion of their coaches, Eddie Zgomec and Nick Seolic. Zgomec was one of the mainstays of last season's Bukovnik team and at present is performing for the Clarendon Woods. Nick used to loop 'em in for the Comrades, Wheeler Shoes and various other amateur quints.

Most of the members of this year's club performed on the runner-up Brazis Bros. outfit in Class D two years ago. George Gabrich, Jake Mohoric, Babe Kope, Lou Dolsak and Frank Zajc are the former Brazis standard bearers. Additions to the squad are Frank Modic, Eddie Dobre and Frank Champa.

The Studios are scheduled to open their drive for the championship some time next week. Meanwhile the two mentors, Zgomec and Seolic, are looking around for a tall center who has had some experience. Anyone wishing to try out can inquire at the St. Clair Bathhouse or at this office.

St. Vitus' Sodalists to Hold Christmas Dance at School

The Young Ladies' Sodality of St. Vitus' Parish will sponsor a public dance Dec. 28 in the St. Vitus' School gym. Decorations will be carried out in the holiday colors.

Admission for the dance will be 19 cents, with free checking. Refreshments will be served with sandwiches priced at 5 cents and coffee at 3 cents.

Dance music for the occasion will be furnished by the Brancel brothers.

RETURNS HOME

Ludwick Cimperman, 1273 E. 61st St., returned home last Saturday after a lengthy sojourn on the Pacific Coast.

Mr. Cimperman is classed as an able seaman and his three round-the-world cruises to his credit. He will remain here in town for the holidays and then continue to New York, where he will try to obtain a position as sailor on a new vessel waiting there for launching.

McBRIE MAINSTAY

Martin Valetich, former Collinwood High School athletic star, is confining his present-day sport life to playing center for the McBride Movers in the senior B. many basketball league.

While at Collinwood, Valetich starred on the track, basketball and baseball teams. Although he is small in stature, he was the school's ace at pole vaulting and high jumping.

These qualifications aid him very much in getting the tip off at center against his much taller opponents.

GERL, KNIGHT PRESIDENT

The Modern Knights elected a new board of officers last Thursday evening.

Andrew Gerl was elected president, Albert Kaller vice president, Victor Kranz treasurer, Fay Debenjak secretary and Matilda Lorber recording secretary.

The new officers have undertaken a responsibility that we know will be fulfilled to the best of their ability.

EDDIE KOVACIC NAMED TO CITY BATHHOUSE POST

A. H. J. Sports Editor Is Chosen as Director of Athletics

Edward J. Kovacic, sports editor of the American Home Junior, was appointed director of athletics at the St. Clair Bathhouse by the Parks Department of the city of Cleveland last Wednesday. In this capacity he will have charge of the gymnasium, swimming pool and other recreational activities of the center, and pending the appointment of a superintendent he will be the attendant in charge.

Kovacic, or "Eddo" as he is familiarly known to thousands of the city's children who attend the playgrounds each summer, is a graduate of John Carroll University, receiving his Ph. D. degree last year.

During the summer months for the past four years he has been employed by the Board of Education as a playground instructor and achieved the enviable reputation of being one of the best supervisors in the city. Last summer likewise saw him performing most capably in the role of umpire in the Cleveland Baseball Federation. For the past eight seasons he has been affiliated as an amateur player with many of the city's outstanding hard-ball and indoor nines.

Before enrolling at John Carroll, he attended East Madison, Willson Junior High, East High and Broadus College, West Virginia. While at the West Virginia institution, his work on the football team caused him to be mentioned by the All-American board as one of the outstanding guards of the country in 1929. He was center on last year's Blue Streak eleven.

Always intensely interested in sports and the athletic activities of the youngsters, Kovacic is expected to play a prominent part in the extensive program that is being outlined for the bathhouse by the city.

He will continue as sports editor of the American Home Junior.

SODALITY CLUB TO GIVE PARTY TUESDAY NIGHT

Dancing and the exchange of gifts will be the outstanding features of evening's program as the members of the Young Ladies' Sodality of St. Vitus' Church gather in the school gymnasium Tuesday, Dec. 27, for their annual Christmas party.

The Germ brothers will play the leading roles in the musical portion of the entertainment, while no less a personage than Santa Claus, in person, will oversee the proper exchange of the gifts.

Only members of the group will be permitted to attend the party, admission for which will be 10 cents. Each girl is likewise requested to bring a 10-cent gift to be exchanged by that master magician, Sir Santa.

Norwood Keglers Win Three to Hold First

The Norwood Alley quintet continued to show superb form in the Euclid-13th Home League last Tuesday by trouncing the Gold Bonds in all three games to remain a tie for the league lead.

In the triple tilt, the locals surpassed the 900 mark, while their adversaries hovered in the 800 totals with no game being decided by a close margin.

Barth "Big Six" Alich twinkled for the victors with a 608 series. Incidentally, he was the only 600 score rolled during the match.

Tony Lescovek, leading the loop in the individual average list, recorded a 592 to trail his teammate for the evening's honors.

EASTERN STARS ELECT

The Eastern Star Lodge, No. 51 S. D. Z., held election of officers last Monday evening at the Slovenian Home, Holmes Ave.

Michael Lah Jr., who did not accept the nomination for presidency, was replaced by Frank Gregoric. Frank Marzik was vice president, Anthony Sajovic secretary-treasurer and Samuel Opatek recording secretary.

The Misses Alice Pucel and Ann Rayer and Martin Lokar are on the auditing board.

The Eastern Stars will congregate to hold their meetings every fourth Monday of each month.

LOU DUSIC BACK

Among the arrivals into the city for the holidays was Mr. Louis "Sheper" Dusic, who was away on a tour of Pennsylvania and Maryland.

Mr. Dusic is at home at 6305 Glass Ave.

GIFT SPECIALS

Blatnik's confectionery, 6304 St. Clair Ave. (one door east of the St. Clair Bathhouse), is featuring for the remainder of this week specials on Christmas candies and gift boxes of cigars.

Blatnik's likewise carry a line of toys and games and all are invited to drop in and look over his stock.

Wishing You a Very Merry Christmas

TROOP FLAG IS GIVEN TO TRIBE FRIDAY NIGHT

Presentation Is Made by Scout Mothers' Organization

The Scout Mothers' Club of Troop 250, local Boy Scout group, presented a handsome troop flag to the scouts on last Friday evening, Dec. 16, on the occasion of the troop's eighth annual Christmas meeting. This was the mothers' Christmas gift to the troop and met a long wanted need for the local group.

In addition to the regular membership, about 20 "little brothers" or boys under age were guests of the local scouts and seemed to have a grand time. Games, songs and stunts were presented, while a handsomely decorated Christmas tree stood in one corner overshadowing a tiny crib—guarded by a vigil light—with real old-fashioned candles burning on the tree. A real touch of the outdoors was added by the artificial campfire. Two huge stockings hung on the wall, filled with the various gifts, which were exchanged by the scouts.

After two hours of glorious fun and song, the meeting closed with the singing of "Silent Night, Holy Night," followed by a solo, "The Scoutmaster's Prayer," sung by Mr. Robert P. Shotts of scout headquarters. Taps were sounded by Star Scout Cyril Sulak, troop bugler.

Mervar, who was a member of the juniors' baseball team, accepted the chairmanship in a speech in which he pledged his heartiest co-operation with the plans for the coming year.

The Rev. Vitus Hribar, pastor, who was also present, spoke a few inspiring words to the members.

This group plans to draw up a social calendar for the year and also start a drive for new members.

FRANK MERVAR NAMED PREXY OF ST. MARY'S HOLY NAME JUNIORS

At the annual meeting of the Holy Name Juniors of St. Mary's Church held last Monday evening in the church hall this group installed officers for the coming year. The new officers are: Frank Mervar, president; Frank Susaric, vice president; Frank Salnic, recording secretary; Louis Opatek, Charles Tercek and William Ferlin, trustees. Anthony Kastelic and Frank Jeran, treasurer and financial secretary, respectively, were re-elected.

Mervar, who was a member of the juniors' baseball team, accepted the chairmanship in a speech in which he pledged his heartiest co-operation with the plans for the coming year.

The Rev. Vitus Hribar, pastor, who was also present, spoke a few inspiring words to the members.

This group plans to draw up a social calendar for the year and also start a drive for new members.

Podpadec Twins, Koporc Sisters Show at Mervar's

Gala preparations are under way to welcome in the New Year at Mervar's Hall, corner Bonita Ave. and E. 60th St. Two affairs, a dance carnival and a dinner dance, will be the vehicles of entertainment at that spot on New Year Eve, the carnival being held in both ballrooms on the second floor, while the dinner dance will take place on the third floor.

The Podpadec Twins, ace Slovenian dancing sisters, and the Koporc Sisters, rising young vocalists, will be the featured entertainers at both spots on this occasion. For the dance carnival Red Brancel's Rhythm Rioters will play the dance music from 9 p. m. until long after the birth of that little gent, Mr. 1933.

At the same time the Three Musketeers, popular community orchestra, will be on the musical end of the evening's program at the dinner dance on the floor above.

Reservations for either of the parties must be made in advance. Cards can be obtained from members of the orchestra and at Mervar's, or can be made by calling ENdicot 4381.

NEW OFFICERS

New officers elected at the Comet meeting last week were the Misses Albina Gabrenja, president; Bertha Laurich, vice president; Betty Lebar, secretary-treasurer, and Florence Brichel, recording secretary. The auditing committee is comprised of the Misses Sophie Klemens, Frances Nemec and Mr. Charles Sezon.

In the past meetings were at the various officers' homes, this year all the meetings will be held at the Brizel home, 2446 St. Clair Ave., the date has also been changed from the first Monday to the second Monday of every month.

Clairwood's Rally Defeats Crusaders

With Johnny Peck leading the Clairwood's offensive onslaught in the third quarter, during which period they tallied 13 markers, the Clairwoods downed the Modern Crusaders, 21 to 18 in Interlodge bill at the St. Clair Bathhouse last night. Johnny Biaglow starred for the losers.

Mickey Spehar potted 14 points as the Loyalties trounced the Serbian A. C. by a score of 38 to 12. Iggy Blazinski also sparked for the winners with nine markers.

The St. Joseph Sports KSKJ scored a mild upset in downing the Comrades, 22 to 18. The Comrades rallied in the last half, but their spurt wasn't sufficient to overcome the Sport's margin. Eddie Zaletel and Kushlan Debenjak paled the visitors with eight points.

Meehan found the loop for seven goals to lead the Pioneers to a 38 to 11 triumph over the Progressives. Podnar stood out for the Progressives.

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 300—PART II.

CLEVELAND, OHIO, THURSDAY MORNING, DECEMBER 22D, 1932

LETO XXXIV—VOL. XXXIV

Pogled na Postojno.

Pogled na mesto Lož z razvalinami starega gradu.

Zapadno in južno od Ljubljanskega barja začne kraške planote. Pravih kraških goličav je malo, ker večinoma je vsa naša Notranjska pokrita z gozdovi. Kraški značaj imajo le kraška polja—Logaška kotlina, Planinsko polje, Cerkniško jezero in Loško polje—na katerih teko ponikalnice in kjer leži tudi Cerkniško jezero. Vzhodno od navedenih polj se širi do 800 metrov visoka Loška planota. Lepe doline, hribi, podzemskie jame s krasnimi kapniki in jezerci, največje čudo, presihajoče Cerkniško jezero s požiralnikami, dalje Bloška planota, domovina slovenskega smučarstva, obširni gozdovi, vse napravlja našo Notranjsko v tujsko-prometnem oziru enega izmed najvažnejših predelov Slovenije. Gospodarsko je važna naša Notranjska predvsem zaradi lesne industrije in lesne trgovine. Tudi s poljedelstvom se peča prebivalstvo, toda glavni zaslužek je les. Politično je skoro vsa Notranjska v logaškem okraju, ki šteje 13 občin. Od teh jih meji osem na Italijo in je skupna dolžina meje 85 kilometrov. V načrtu je elektrifikacija vse Notranjske.

Znameniti železniški most v Borovnici, zgrajen leta 1854, čez katerega nas pelje vlak na Notranjsko.

Bloški kmetje pozimi na poti k sv. maši.

Slike od zgoraj na levi kažejo: Cerkniško jezero ob sočnem zatomu; na jezeru par dni preden usahne; Cerknica; nasip čez jezero; začaran grad v Karlovici; vodonos v suhem stanju.

OSTANI ŠE PRI NAS . . .

Odpeli srečni angeli z višav
Zveličarju so hvalnico v pozdrav . . .
Novorojeno Dete v jaslih spi,
nad Njim Marija z Jožefom bedi.
Skrivnostni mir nad Njimi je razlit—
v preroški sen je božji Sin zavit.
Mar zre v stoletja, k narodom svetá,
v sebičnosti oholim, brez srca,
ki po krivičnem mamonu jih strast
peha v vojské, v razdor, v propast?

O vidi jih.—A glej Njegov nasmeh,—
vse lepsi, srečnejši postaja sen.
V bodočnosti On gleda rod jeklen,
ki luč zvestobe mu gori v očeh.
Kot orel čil je pod Triglavom vstal
in zmagovit stoletja kljuboval
oblastnim gospodarjem,
nasilnim vsem viharjem.

O Tvoja milost ga krepila je,
po širnem svetu ga hraniла je . . .
Najmanjši smo, saj veš, o božji Sin,
a s Tabo močni, kakor sklad planin.
Ostani milost Tvoja še pri nas,
ostani, hrani nas na večni čas!

Ivan Zorman

Pogled na Žiri; zgorej čez hrib gre italijanska meja.

Pogled na Gornji Logatec z Dolnjim Logatcem v ozadju.

Pogled na Rakško dolino s Slivnico v ozadju

Izvirek Obrha pri Starem trgu. To je del poznejše Ljubljance

Golobina v Danah, pozirek Obrha.

Grdina Shoppe

6111 St. Clair Ave.

HEnderson 7112

Priporočamo se za nakup lepih božičnih daril za vašo mamico, ženo ali dekle. Krasne poročne obleke in druge v veliki izberi.

Priporočamo naš beauty parlor, kjer vam prav mojstrsko uredimo vaše lase natančno po vaši želji in okusu.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem skupaj

**Norwood
Floral
Shoppe**

JOHN L. MURGEL
6120 St. Clair Ave. HEnderson 4814

Venci in šopki za vse prilike, kakor tudi sveže cvetlice v posodah.

Želim vsem odjemalcem in prijateljem veselle božične praznike in srečno novo leto!

Vesele božične praznike in srečno novo leto želi

Jos. Zele in Sinovi**SLOVENSKI POGREBNI ZAVOD**

Ambulanca podnevi in ponoči

6502 St. Clair Ave.
ENdick 0583
Cleveland

JOHN POTOKAR
lastnik

PRVE SLOVENSKE
IZDELovalnice
MEHKIH PIJAC

6511-19
St. Clair Ave.
HEnderson 4629

Želim vsem Slovencem
in Hrvatom
veselle božične praznike
in srečno novo leto!

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem odjemalcem, znancem in prijateljem želi

EUCLID DAIRY

LOUIS STAR MAN, lastnik

516 E. 200th St. Tel. KEnmore 0515

Zelim veselle božične praznike in srečno novo leto vsem prijateljem in znancem ter se priporočam za obila naročila.

Izdelujemo vsa dela, spadajoča v kleparsko obrt.

JERRY GLAVAČ1152 Addison Rd.
HEnderson 5779**S pomini na moje prvo koledvanje s prijateljem Miklavžem**

Julija meseca je minilo dve dni nič ne sliši če bije. "Nekaj mora biti pokvarjenega," so rekle. Rožmanovi otroci, moji najboljši prijatelji, so pa materi povestali, da ura ni nič pokvarjena, samo da sem jaz zvonček iz ure vzel, pa da sem ga v harmoniko "uštimo." Pa sem imel vraga! Mati so mi zapovedali: "Zvonček kar hitro nazaj v uro! Boš v tisti tvoji škatljivi zvonček nosil, ko me že tegata večnega škrpanja ušesa bole, da sem kar nervozna." Kaj sem hotel, mati je zmagala, harmonika je pa brez zvončka ostala.

"Ej, mož, kam pa tako hitro?" "Domov se mi mudi, je slabovremena," odgovori.

"Pa bi vseeno morda prisodel k nam za kratek čas, je sama vela družba."

"O, o, ti si, oprosti, ker te nisem takoj poznal, ljubi moj prijatelj," hiti možak, ko pride bliže. "Seveda bom prisodel, zakaj pa ne?" Ozre se na gostilničarja in mu veli, naj mu pinese za en dinar "mašinc"—zvenček, ker da fajfa noče goret brez ognja. "Morda bi pa kadil cigaro?" ga vprašam.

"Nak, najbolj sem zadovoljen z "gorjuško čedro,"" odvrne. "Pa kako bi tudi izgledalo: na pulku meh, v ustih pa cigaro. To nikakor ne "štima skupaj." Cigare so za mlade fante, mi smo pa že prešli z takoj reč."

"Ej, Miklavž," pripomim, "ti si še korenjak, ne podaš se še tako hitro."

"Ali veš, da jih nosim že dvadsedemdeset križev na grbi? V bolezni sem več kot polovico oči izgubil, zato mi ne boš zameril, ker te nisem na prvi klic spoznal."

"Oh, kolikokrat se spominjam nate! Kako je bilo prijetno, ko smo bili še mladi! Ali se še spomniš, kako sva se pri Bohinčevemu Jakatu metalala in valjavala po snegu?"

Te uganke pa še do danes nisem rešil, kako je potem prišlo, da sva se drugo jutro na peči prebudila iz sladkega spanja. Kako je pa bilo, ko sva se poskušala kdo je močnejši, je pa taka povest:

Moj prijatelj Miklavž, ki je bil poznan ne samo v rojstni vasi, pač pa radi njegove ščegavosti in njegove harmonike daleč napakoli. Vse življenje živest svojemu bratu gospodarju, je najbolj ljubil svojo harmoniko, zato je pa ostal tudi vse svoje življenje samec. Sovražnikov ni poznal, ni se mu bilo mogoče zameriti. Na lichen je ime! vedno smeh, na jeziku pa dobro besedo. Zato se je vsakdo počutil srečnega v njegovi družbi. Pel je rad ob spremeljevanju harmonike narodne popevke. Njegova "glasba" se mi je tako dopadla, da sem napravil trden sklep, da hočem tudi jaz imeti harmoniko. Ko je videl Miklavž v temi veselje do glasbe, je pripomnil materi: "Kupite mu harmoniko, pa tako, da bo "štimala" z mojo, bova skupaj igrala." Z Miklavževim pomočjo in dobro besedo sem dobil harmoniko v tistih durih, kakor je bila njegova. Razloček je bil samo ta, da je bila Miklavževa na štiri "tone" in na enem basov je imel zvonček, moja je bila pa na tri "tone" pa brez zvončka.

Glede vrst, če so bile tri ali štiri, se mi ni šlo toliko, zvonček se mi je pa tako dopadel, da sem Miklavža prosil, naj mi pokaže, kako je tisti mehanizem napravljen. Ko pa vidim, da stvar ni tako komplikirana: zvonček je sličen na naši stenski uri in takoj mi pada v glavo, da bi se lahko tako naredilo, da bo tudi moja harmonika zvonček.

Vse bi se bilo še obneslo, da me ni začela ta preklicana "sklemfa" na steni izdajati. Mati so začeli godrnjati, da je z uro nekaj narobe, da se že par

P. KOGOJ:

nevarnosti ker je težak, da ga ne more raznašat veter. Če je pa sneg suh, so pa taki zameti, da ne prideva nikdar iz njih živa."

Jaz sem imel poleg teh skrbip še druge, namreč, čeprav se nama posreči priti čez, kako bova pa nazaj pršla? Par ur sem šele zdoma, pa se mi že zdi tako pusto, dolgočasno, da sem rekel: "Kar nazaj jo udariva!"

"Zakaj bi se vračala, če je južni sneg? Prav lahko prideva čez. Ko sva pa enkrat tam pri Tolmincih, potem ni skribi, kako da bova šla domov. Še vsako pomlad je skopnel sneg, zato bodi brez skribi, tudi letos ga bo zmanjkalo."

Na vso to korajšo sem se jaz kesal, zakaj sem se odpravil na takot, posebno še, ker me je prijatelj tako lepo potolažil, da bo čez kake tri mesece sneg že skopnel. Umolknil sem in se udal v usodo, ker oporekati si nisem upal. Lezla sva proti vrhu počasi. V srcu sem želel, da bi Bog dal kar največ mogoče zametov, Miklavž je pa postajal vedno bolj pogumen "Poglej," pravi, "se že vidi vrh bače, sva že iz nevarnosti. Sedaj bova pa kmalu Podbrdom. Pri Bohinčevemu Jaku dobiva jesti in pišeč, kar boš hotel, vsega bo na razpolago."

Nizdol je šlo res zelo od rok, ker po debeli plasti snega ti služi vse, ne samo noge, kakor bi se po blazini valjal; če si stal na nogah ali na glavi, vse je prav prišlo. Harmonika sva bila zavila v vrečo, da se ni nabralo vanje snega, pa sva se lepo takala nizdol. Zdela se mi je, da sva prišla skoro prehitro v Podbrdo.

Tukaj zavijeva v staro kmetsko gostilno, v prostorno sobo za goste. V kotu je stala velika zelenia peč, s katero sem se takoj seznamil in stopil z njo v diplomatske odnoscije. Gostov ni bilo, le par zavednih deklet se je padilo iz sobe v kuhinjo in nazaj.

"Seveda grem," mu z vsemi štirimi pritrdim.

On pa nadaljuje: "Obuti boš moral na "grifane" škornje; čez bačo, veš, sedaj ni nobene poti in če naletiva na kakšen led, ne bo tebe in ne harmonike več nazaj. Vzeti bova moralna tudi "žakelj" seboj. Na kolevjanu na mado dajali žito, krompir morda celo kaj mesa kje dobiva. Denarja ne pričakujem veliko, nekaj pa tudi. Naletela bova pa tudi na take, da name ne bodo nič dali. Zato morava biti pripravljena, če bi, kdo le preveč "gobec brusil," mu pa midva kaj iz vreče dava. Po svetu itak ni prijetno hoditi, če si preveč obložen. Brez "žaklja" pa ne morebit, ker to je edino izkazilo, da kolevjava, zato ne bo imel nihče povoda spraševati kaj bi rada. Če vidijo, da imava "žakelj," bodo takoj vedeli, po kakšen opravku sva. Drugače je pa sitno na taka vprašanja dajati odgovor, ko ne veš kaj bi rekel."

To vse mi je Miklavž napoldal in tudi zabičal, da ne pozabim na kako stvar. Nekako ob desetih sva jo odrinila v goru. Lepo stopicava eden za drugim, nekaj časa eden naprej, potem pa drugi. Tako sva se menjala zato, ker je bilo treba gažiti sneg in delati stopinje. Miklavž mi je pripomnil, da će bodo le preveliki zameti, da bi ne bilo varno čez goro, se bova pa vrnila.

Seboj mi je dala mati zelo lep kos kruha in klobaso povrhu, da ne bom lačen. Posebno se je bala, da kje ne omagava in ostaneva v snegu. Po triurni hoji sva dospela do koče in od tod nama je kazalo gotovo še pol ure do vrha. Stopiva v bajto in zakuriva, da se nekoliko pogrejeva. Priložila sva tudi malo kruha, da se pokrepčava. Nato sva poskusila, če niso v harmonikah zmrznile "štimo." Pa je bilo vse v redu. Nato pa stope Miklavž iz bajte, se ozre proti vrhe gore in pravi: "Morda bo boljše, če se vrneva. Močne vetrove slišim, ki tulijo ko volkovi. Ako je sneg odjužen, ni

nevarnosti ker je težak, da ga ne more raznašat veter. Če je pa sneg suh, so pa taki zameti, da ne prideva nikdar iz njih živa."

WILLOW FARMS DAIRY

Slovenska mlekarja

ROSE URBANČIČ, lastnica

MLEKO SIR SMETANA
Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem odjemalcem, in se priporočam Slovencem in Hrvatom še zanaprej.

1172 Norwood Rd. ENdick 3457

DR. J. V. ZUPNIK

ZOBOZDRAVNIK

6131 St. Clair Ave.
vhod na 62. cesti

Zeli vesele božične praznike in srečno novo leto vsem

ANTON NOVAK

5301-3 St. Clair Ave.

GROCERIJA in MESNICA

Priporočam se za nakup raznih potrebščin za božične praznike.

Vedno sveža zaloga in nizke cene.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem!

LOUIS KOŽUH

1121 E. 61st St.

PRVOVRSTNA ČISTILNICA OBLEK

Zelim vsem skupaj vesele božične praznike in srečno novo leto!

KOMIN'S PHARMACYPRVA IN EDINA SLOVENSKA LEKARNA
V CLEVELANDU

JOHN KOMIN, lastnik

6430 St. Clair Ave., vogal Addison Rd.

Vesele božične praznike in srečno novo leto!

Najlepše in najcenejše božično darilo je vsekakor lep zavoječ čokoladnih bonbonov, cigar ali cigaret, vse v božičnih zavirkah, katere dobiti po zmernih cenah v Konfekcijski Trgovini

MARY KUSHLAN6415 St. Clair Ave. Tel. ENdick 9566
v Slovenskem Narodnem Domu

Vsem našim cenjenim odjemalcem in prijateljem želimo vesel božič in več sreče v novem letu.

ANTON GUBANCSLOVENSKA MANUFAKTURNA TRGOVINA
z veliko izbiro

16725 Waterloo Rd.

Zeli vsem rojakom Slovencem in Hrvatom vesel božič in srečno novo leto.

JOHN SRAKAR

Bilardnica in trgovina z mehkimi pijačami,
tobačnimi izdelki in slaščicami

16605 Waterloo Rd.

VESEL BOŽIČ IN SREČNO NOVO LETO!

ANTON JERMAN

663 E. 160th St.

trgovina z grocerijo, mehkimi pijačami in
tobačnimi izdelki

Z priporočilom nadaljnje naklonjenosti želi svojim odjemalcem in prijateljem vesele božične praznike in srečno novo leto.

JOHN TRČEK

slovenska trgovina z slaščicami in grocerijo

15508 Holmes Ave.

Sveža zaloga tobacnih izdelkov, slaščic, mehke pijače in grocerije.

Vesele božične praznike in srečno novo leto!

Dogodki okrog božiča v naši naselbini pred 25 leti

Naši ljudje se radi zbirajo ob vsaki priliki, da se pomenijo o tem ali onem, kar jih zanima. Govorijo o dobrih in žalostnih dogodkih z svojega življenja, obujajo si spomine in primerjavajo nekdane čase s sedanjimi. Marsikatera pametna se ugrane ob takih prilikah, marsikaj se pokliče v spomin, in tisti, ki ve največ povedati, kako je bilo nekdaj, njega ljudje najraje poslušajo.

Slovenska metropolja v Clevelandu je bila pred 25. leti popolnoma drugačnega lica kot je danes. Po številu nas je bilo nekako polovica manj, kot nas je danes. Če rečemo, da je bilo v Clevelandu pred 25. leti nekako 20,000 Slovencev je to že veliko število. V Collinwoodu so se začeli šele dobro naseljevati, Nottingham, Euclid in West Park pa so bili še prazni naši ljudi.

Pred petindvajsetimi leti nismo imeli še lastne slovenske banke, ni bilo nobenih narodnih domov, ni Slovenski Dobrodeleni Zvezi rojaki še sanjali niso, društvo je bilo nekako 40, butlegerji so bili nepoznani, zato so pa bile postavne gostilne toliko bolj številne.

Ob nedeljah je šel skoro sleherni v cerkev, po maši so jo pa zavili v gostilno, da se pomenijo o tem in onem. Pred petindvajsetimi leti so naši ljudje trdo delali ves teden, najmanj deset ur na dan, stoteri so pa delali tudi po 12 ali 14 ur na dan. Zvezči so bili seveda vsi utrujeni in so se po večerji rdi ulegli k počitku, saj je bilo potrebno vsako jutro zgodaj, vsta-

MADISON: spodarji so imeli od 10 do 30 bordarjev, in zanimivo jih je bilo gledati, ko so se ob večerih ali ob nedeljah sedli k skupni skledi ter pridno zajemali telesne dobreote. "Bord" je veljal od deset do petnajst dolarjev na mesec. In prav z malim so bili zadovoljni ljudje. V eni sobi jih je spalo od šest do deset, na eni postelji po dva ali trije, nekateri po tleh. In kljub temu je bilo vse videti nekam zdravo in veselo. Ob sobotah in nedeljah večer si slišal vsepovsod glasno vriskanje in klicanje na korajočo po ulicah, hreščeci glasovi harmoniki so bili neizogibni, in tudi stepli so se fantje prav tako kot je predpisano to že od pamтивka za vaške kranjske fante v domovini.

Naša slovenska društva, maštevila še v onih časih, niso štela dosti članov. Društvo z dvesto članov je bilo že izjemna, dočim jih imamo danes več kot dveč, ki štejejo nad 500 članov v svoji sredini. Mladina za nas tedaj še ni tvorila nobenega problema. Kje ste tedaj slišali, da je treba sinkota ali hčerko "vferaj" zapisati? Saj niti dobra četrtna naših rojakov ni bila pri društvi. Toda oni, ki so bili, so se z vso vremenu držali svojih društv, in seje so bile tedaj vse drugača živahne kot so danes. Dostikrat so se na teh sejah dobesedno stepli, in po besedah so prišle pesti na pomoč, včasih pa tudi društveni stoli in klopi. No, pri prihodnjem seji so si pa kot rojaki podali roke, se objemali, spili so jih par spodaj pri bari in — čakali prihodnjne prilike, kdaj se zopet udarijo.

Z gospodarske stvari, za kulturno, za sport, za vse to tedaj ni bilo še ugodnih tal iz vzroka, kot smo ga naveli zgorej, ker nismo imeli tu še stalnih naseljencev, pač pa so tedaj cetele šifkartašnice. Ljudje so neprestano se selili iz domovine v Ameriko in obratno, ali pa posljali denar v domovino. Sakser-

jev tozadenvi zavod v New Yorku, ki je imel tudi v Clevelandu podružnico, je posiljal letno od dveh do treh milijonov dolarjev v domovino, poleg tega, da je s posredovanjem njegove šifkartašnice potovalo letno sem in tja nekako 1500 do 2000 rojakov. Vse to je danes minilo, kot odrezano.

Casi so se absolutno

spremenili, zlasti od leta 1914 naprej, ko je nastala svetovna vojna.

*

Pa poglejmo nazaj v stare letnike "Nove Domovine," da vidimo, kako in kaj se je godilo pred 25. leti v Clevelandu. V metropoli je leta 1906 in 1907 izhajal slovenski dnevnik "Nova Domovina," ki je bil tako razširjen, da je prinašal celo medeljsko izdajo, in to na osmih straneh. Boren je pa bil ta dnevnik po vsebini kot je bila borna tedaj naselbina, ki je bila brez problemov, kot se nam nudijo danes v naselbini.

Eno važno zadevo so imeli tedaj rojaci v Clevelandu, in to je bil spor pri fari sv. Vida, ki se je začel nekako leta 1904, in je v letih 1906 in 1907 vzkipeł do vrhunca. Vroče glave so bile tedaj med nami, in delalo se je akuratno in z naglico, ne da bi kaj pomisili na posledice. Pri fari sv. Vida je župnikoval Rev. Vitus Hribar, ki pa mnogim, sicer dobrim katoličanom ni ugašal. Prevzeli so se in so misili, da so več kot župnik pri fari. Drugih problemov nismo imeli, naravnih domov še ni bilo, sportnih klubov niso imeli, v političnem posegalji, pa so se možje ukvarjali s cerkevnimi zadevami. In hudo je bilo tedaj v Clevelandu v tem pogledu, tako hudo, da je imela policija mnogo opravka, ko je cingljal policijski patrolni voz po St. Clairju in Norwoodu. Ob eni sami priliki so neke sobote popoldne naložili na štiri patrolne vozove kakih 50 naših rojakov, ki so vročeglavi razsazali okoli cerkve.

Odsile mnogo je škodoval ta boj napredku in slogi v naselbini, in kdor se spomni na tista leta danes po petindvajsetih letih, ga je včasih malo sram, češ, zakaj smo se medsebojno tepli, namesto da bi skupno delali vsem v korist.

Proti koncu leta 1906 je do spel iz stare domovine francijskega Rev. Kazimir Zakrajšek,

ki je iz nezadovoljnega elementa fare sv. Vida ustanovil novo faro Žalostne Matere Božje. Kot

začasno cerkev so najeli neko

plesno dvorano na vogalu Stan-

nard Ave. in 55. cesti, takozva-

no Ullmanovo dvorano, in ob

Božiču leta 1906 se je vršila prva

služba božja v tej improvizi-

rani kapelici. Nastopila so dru-

štva s svojimi zastavami, in

pred službo božjo se je vršila po

St. Clair Ave. ogromna parada,

v kateri je korakalo nekako dva

tisoč ljudi.

Toda prvotna navdušenost za

revolto se je začela ohlajati, in

z v prihodnjem letu, leta 1907,

beremo, da se v kapelici na Stan-

nard Ave. in 55. cesti ni več bra-

la sv. maša za Božič. Pri sv.

Vidu je bil tedaj za župnika

Rev. Stefanič, dočim so poslali

Rev. Zakrajška v Lorain, Rev.

Vitus Hribar je pa odšel v Bar-

berton. Toda bilo je še dosti

ljudi, ki niso odnehalni. Na vsak

način so hoteli imeti mašo ob

Božiču v kapelici na 55. cesti.

Poslali so deputacijo svojih mož

do tedanjega škofa Rt. Rev.

Hortsmana in ga prosili za

zadovoljenje, toda škof

je kratkotratno odrekel in sveto-

val faranom, da se povrnejo k

sv. Vidu in naredijo že enkrat

mir zmešnjavam. Odtedaj je

razburjenje ponehale, in s pri-

dom župnika Rev. Ponikvarja

so se duhovi pomirili.

Toda, ker ni bila dovoljena

sv. maša ob Božiču v kapelici na

55. cesti, so pa nekateri vseeno

hoteli imeti po svojem. Najpr

vo so sklical koncem decembra

"protestni shod," potem so pa

tizmu. Rojak Frank Mervar je

sklenili, da gredo za Božič sami molit v kapelo. In res so se zbrali zadnje trdnjave "upornikov" v kapelici na božični dan, leta 1907, ob 7. in 9. uri dopolne in so — molili brez duhovna, brez orgel, brez petja. To je bil zadnji javni nastop "upornikov" fare sv. Vida. Odtedaj je bil mir.

Gori omenjeni dogodki so bili tedaj najbolj važnega pomena v naselbini, in so gotovo še danes marsikom, ki se jih je udeležil, živo v spominu. Sedaj pa poglejmo še po nekaterih drugih dogodkih v naselbini okoli Božiča pred 25. leti. Dosti ni bilo živahnega ali pomembnega, vendar živel se je. Marsikom menda ne bo znano, da smo imeli že pred 25. leti v Clevelandu šolo za pouk v angleščini. In to šolo je vodila — pomislite — Slovenska Narodna Čitalnica. Če se ne motimo, se je pri tem udejstvoval dr. Frank J. Kern.

To je tudi vse zgodba.

Z radostjo sem po 27 letih zopet segel v roke prijatelju Miklavžu, ko sem bil na obisku v starci domovini. Solza mu je lika po licu, ko mi je krčevito stisnil desnico z besedami: "Srečno hodi po širnem svetu. Gotov sem, da se nikoli več ne vidi. Ti greš, od koder se ne vrneš takoj hitro, jaz pa če bom živel kvečjem še par let. Z Bogom!"

To so bile zadnje besede, katere sem čul iz ust mojega prijatelja. Sredi tega leta sem prejel obvestilo iz domovine: "Miklavž, Tvoj prijatelj, je sporočil, še predno je zatisnil oči: 'Ne pozabite poslati Primožu moj zadnji pozdrav!'"

To groba neizbrisljivi prijatelj, hvala Ti lepa za pozdrav!

na 4017 St. Clair Ave. snažil in lokal moške in ženske obleke; Emil Bachman iz Chicago je tedaj prodajal zastave in znake našim društvom, in znan prodajalec pohištva je bil Ignac Mautner na Payne Ave.

In pred 25. leti je bil zastopnik za "Novo Domovino" za Michigan, Minnesota in Wisconsin Mr. Jos. J. Peshel, Ely, Minnesota, ki ta posel vrši še danes častno in vztrajno. To je edini zastopnik našega lista, ki se je obdržal vse 25. let, in nam še vedno pošteno posilja od časa do časa naročino in tiskovine. Brg vam daj zdravje in srečo,

(Nalejite na 4. stran)

Spomini na moje prvo koledvanje s prijateljem Miklavžem

(Nadaljevanje z 2. strani)

je močnejši in ga povabil, da se v snegu poskusiva.

Še danes se dobro spominjam, da sva se v snegu valjala, ampak kako je prišlo do tega, da sva se drugo jutro prebudila na gorki peči iz spanja, te uganke jaz ne morem rešiti. Morda jo bo prijatelj Miklavž.

To je tudi vse zgodba.

Z radostjo sem po 27 letih zopet segel v roke prijatelju Miklavžu, ko sem bil na obisku v starci domovini. Solza mu je lika po licu, ko mi je krčevito stisnil desnico z besedami: "Srečno hodi po širnem svetu. Gotov sem, da se nikoli več ne vidi. Ti greš, od koder se ne vrneš takoj hitro, jaz pa če bom živel kvečjem še par let. Z Bogom!"

To so bile zadnje besede, katere sem čul iz ust mojega prijatelja. Sredi tega leta sem prejel obvestilo iz domovine: "Miklavž, Tvoj prijatelj, je sporočil, še predno je zatisnil oči: 'Ne pozabite poslati Primožu moj zadnji pozdrav!'"

To groba neizbrisljivi prijatelj, hvala Ti lepa za pozdrav!

**Vesele in zadovoljne božične praznike
in srečnejše novo leto 1933**

vam želi

edina slovenska banka v Ameriki

The North American Trust Co.

Glavni urad:

6131 St. Clair Ave.

Cleveland, Ohio

Podružnica:

15601 Waterloo Rd.

Vsek Slovenec in Hrvat, ki še ni prišel do prepričanja, da je slovenska North American Trust banka ravno tako dobra in varna, kot kaka druga ameriška banka, naj stori o praznikih trden sklep, da prenese svoj denar z novim letom na edino slovensko banko v Ameriki, ki je trdna in solidna, kjer bo dobil pošteno postrežbo, kjer bo njegov denar ravno tako dobro spravljen kot na kaki drugi banki, gotovo pa mnogo varnejše kot doma v kleti, v žmnici ali v kaki stari nogavici.

Hranilne vloge so gotovo najbolj varne v domači slovenski banki, katero vodijo možje, vam dobro poznani, katerim lahko zaupate.

Poslužujte se v bančnih poslih vedno svojega domačega bančnega zavoda, kjer se lahko pomenite v svojem materinem jeziku. Skozi ves čas depresije se je North American Trust banka izkazala, da je vredna vsakega zaupanja, ker je imela ves čas vrata odprta in vsak je dobil svoj denar lahko ven, kadar je hotel in kolikor je hotel.

Komur je tujec ljubši kot domačin, ta ne spoštuje svojega naroda, ne njega moči in zmožnosti. Ne bodimo vedno podlaga tujčevi peti, ki nas pri vsaki priliki le izkoristi. Bodimo ponosni, da lahko vzdržujemo tako močan denarni zavod, kot je North American Trust banka.

Postanite vlagatelj v svojem domačem denarnem zavodu, pa boste lahko mirni glede varnosti vašega denarja. Tako pravijo tisoči, ki so že vlagatelji. Posnemajte jih in ne boste se kesali.

Ralph Cebron

SLOVENSKA MESNICA

4030 St. Clair Ave.

Vsake vrste prekajeno suho meso, klobase in šunke, kakor tudi najboljše sveže meso. Vesele božične praznike in srečno novo leto!

John Gornik

6217 St. Clair Ave.

TRGOVINA ZA MOŠKE,
FANTE IN DEČKE

Blago fino in trpežno—cene jako nizke.

Želim vsem Slovencem in Hrvatom vesele božične praznike

in

zdravo, zadovoljno novo leto!

SLOVENSKA TRGOVINA
Z DOBRIMI ČEVLJI

LOUIS MAYER

7508 St. Clair Ave.

Želi vsem svojim
odjemalcem in prijateljem
vesele božične praznike
in srečno novo leto

MODNA TRGOVINA

Fine obleke za može in fante

Naredimo obleke po meri, da vam pristoje
ko vliste

Želim vsem cenjenim sorokom vesele
božične praznike in srečno novo leto!

John Močnik

6517 St. Clair Ave.

M. Vraneža

SLOVENSKA MODNA TRGOVINA

se priporoča za nakup raznega blaga na
jarde, spodnje perilo, nogavice, srajce
in obuvalo za moške in otroke.

Vesele božične praznike in
srečno novo leto vsem!

17105 Grovewood Ave.

Dogodki okrog Božiča v naši naselbini pred 25. leti

(Nadalevanje iz 3. strani)
gospod Peshell, tam v daljni
Minnesoti.

V onih časih so pridno prodajali lotte našim ljudem. Loti so se nahajali v Nottinghamu in Euclidu. Ali veste, po čem so jih prodajali? Loti so bili \$40 eden, in plačali ste \$3.00 takoj, potem pa vsak teden en dolar. To so loti, na katerih so danes zgrajene slovenske hiše v Nottinghamu in Euclidu. Jurij Otto je bil poznan brivec poleg Mr. Kralja in Zieglerja v naselbini. Mr. Kralj je tedaj menda bril vse clevelandske Slovence. In kako poceni! Za pet centov vas je imel pol ure na stolu, da vas je očedil in naredil fant o fare. Frank Sober je imel grocerijo na 5512 Carry Ave.

Pa tudi pljučnica in mrzlica je morala razsajati tedaj, kajti neka M. J. Hinkle družba oglaša, da ima "kinin žganje," ki garantirano sigurno ozdravi kašelj in prehlad. John Gornik, naša korenina, je imel pred 25. leti svojo trgovino na 5824 St. Clair Ave., kjer je bila krojačnica in "trgovina z vso moško opremo."

Pri Lauschetovih na 6121 St. Clair Ave se je dobito tedaj najboljše vino, in prav znano gostilno je imel tudi George Travnikar na vogalu 61. ceste in St. Clair Ave., kjer je danes Slapnikova trgovina s cvetlicami. Frank Zotti iz New Yorka je tedaj oglaševal, da ima "prvo slovensko banko v Ameriki," in da je v enem letu poslal šestnajst milijonov dolarjev v staro domovino. Trgovino s pohištvo, zlasti s pečmi, je imel Mr. Anton Grdina na 6106 St. Clair Ave., ki je prodajal rojakom tudi dober premog. Ivan Spehek in Frank Kovačič sta pa imela čevljarnico na 4016 St. Clair Ave. in sta precej dobro shajala. Fr. Russ, blagopokojni, je bil tedaj edini slovenski notar in tolmač za vse zadeve na sodnihaj, kot oglaša v "Novi Domovini." In uradni fotograf Slovencev je bil tedaj Lybeck na 5916 St. Clair Ave., kjer se je dal fotografirati marsik slovenski mladi "greenhorn," s cigaro v roki, z brkami pod nosom, pa se je moško postavil na sliku, klobuk nekako po strani, in je tako sliko poslal navadno svojemu najdražjemu dekletu v staro domovino, češ: glej me, Amerikanca!

Cvetlice je tiste čase prodajal ljudem Chas. Loeffelbein, na 55. cesti in St. Clair Ave., docim je stari Brough zakladal ljudi z mehko pijačo, poleg Mr. Potokarja, ki je nekako ob istem času začel svoje podjetje, katerega še danes tako vzorno vodi.

Edini oglaševalec tedaj v Colliwoodu je bil Mr. Mihail Skebe, ki je bil znan po dobrem vnu in po izvrstnem žganju. Jakob Grdina, danes že v večnosti, je imel tedaj svoje gostilniške prestore na 6131 St. Clar Ave., tam kjer je danes — prva in edina slovenska banka. Jože Gornik je pa imel trgovino z oblikami in moško opravo na 6105 St. Clair Ave., kjer gospodari danes naš papirar Jakob Bonča.

Da, tudi nekak "narodni dom" smo imeli že pred 25. leti. Lojze Recher je imel gostilno na 1223 St. Clair Ave., v bližini 39. ceste. To gostilno je Lojza prekrstil v "Sokolski dom," in tam so tudi zbiral tedanji Sokoli, ker Louis je bil vedno navdušen Sokoli.

V prostorih, kjer se danes nahajajo začasni uradi "Ameriške Domovine," dokler ne bo zgrajeno fino novo poslopje, je pa pred 25. leti gospodaril ranjki Janez Grdina, ena najbolj marcantnih osebnosti tedanjega časa. Njegova soproga, ki še danes živi v naši sredini, kot častitljiva mamica, mu je verno pomagala v trgovini. Stanovali so pa zgorej, in se še danes spominjam, kako smo mi od uredniškega staba "Nove Domovine" popoldne ob tretji uri hodili k mami Grdinovi v vas, da smo moral za pol ure pestovati Grdinove otroke, ko se je mama vrtela okoli ognjišča, da nam je postregla. Dobro se še spominjam, kako sem nekaj včipnil tedaj nekako osem mesecev staro Vero Grdinatovo, da je kričala na vsa usta, samo da sem jo potem lahko tolazil in božal in mi je mama Grdina dala še en kos potice, češ, kako ima ta fant otroke rad!

Dnevnik "Nova Domovina" je lastoval tedaj delniška družba, pri kateri je bilo nekako 50 delničarjev. List je veljal \$3.00 za celo leto, kar je bila tedaj lepa naročnina, ako pomislimo, da se je dobilo sto funtov papirja za \$1.75 in da so dobivali unijeksi delavci po \$16.00 na teden za 48 urno delo, dočim jih danes plačujemo za 44 urno delo od \$51.00 do \$55.00 na teden. Plače so torej trikrat večje, papir pa enkrat dražji, naročnina pa danes niti 100 procentov ni večja, kot je bila pred 25. leti.

V letu 1907 je bila tudi strašna finančna kriza v Ameriki, ko je bil republikanec Theodore Roosevelt za predsednika. Denar je bil tedaj še bolj redek kot je danes. Toda ta kriza ni trajala več kot eno leto, in proti koncu leta 1907 čitalo uredniški članek v "Novi Domovini," ki trdi, da je konec krize in da se ljudje zopet vračajo k delu in zašlužku. Zal, da mi ne more!

Ali ni to zauber Gorenjka, kaj! To je gospodična Ivanka Kosmač v narodni noši, doma iz vasi Gameljne pod Šmarno goro. V Clevelandu ima brata Louisa, in Girardu pa Valentina.

Resen je čas božičnega in novoletnega prehoda iz leta 1932 v leto 1933. Z velikim dvomom zremo v bodočnost, tako mi v trgovini, kakor vi, ki živite od dela v tovarni, kjer dela ni ali pa ga je samo za skromen obstanek.

Praznična božična voščila!

VSEM NAŠIM ODJEMALCEM IN ZNANCEM PRISRČNA BOŽIČNA IN NOVOLETNA VOŠČILA!

DRAGI NAM ODJEMALCI! DRAGI ROJAKI IN BRATJE:-

Resen je čas božičnega in novoletnega prehoda iz leta 1932 v leto 1933. Z velikim dvomom zremo v bodočnost, tako mi v trgovini, kakor vi, ki živite od dela v tovarni, kjer dela ni ali pa ga je samo za skromen obstanek.

Mi v trgovini prehajamo že v 30-letnico. Vi odjemaci ste vse čase preteklosti z nam delili vse dobre v težkoče enako. Kar pada na vas, to pada na nas. Nič od vas nismo na boljem mi, če nismo še slabji od vas. Trgovine so silno prizadete. Koliko jih je moralno vrata zapreti in zgubiti vse, kar so si prej prihranili s trdim dclom in trudom. Mi razumemo vaš položaj, cenjeni odjemalci. Mi smo v tem zvezni z vami. Kadarki trpite vi, trpmo z vami ravno tako, ker smo odvisni od vas. Kredit in zaupanje, ki nas veže skupaj, je silno ogromen!

Narod smo poveril vse. V narod smo zaupali, to zaupanje bomo se tudi gojili naprej. Zaupanje v bolji druge čase. Leto 1933 naj bo za vas in nas bolje. Strnimo se skupaj tesnejše. Ohranimo naklonjenost in jo še pomembino med sabo. Mnogo je v tem, da se med sabo poznamo, da med sabo v trgovini delujemo.

Kar velja v trgovini, velja tudi v vseh drugih naših odnosih. Tuji smo drugim.

Naj bodo nam tuji drugi. Seba spoznamo najprej, potem še druge.

Veste dobro, kaj da vsebujejo naša podjetja: trgovino s pohištvo, ki je že toliko

let za vas in z vami naj ostane v napred isto.

Pogrebni zavod, ki ga lahko zovemo: Prvi med prvimi, naj bo vpoštevan med vami,

dokler odgovarja naslovu!

Zahvala za preteklost! Vas vabimo v bodočnosti: ostanite naklonjeni!

A. Grdina & Sons

Henderson 2088. 6019 St. Clair Ave., na Waterloo Rd. in v Euclidu smo vam na razpolago

JOS. GLAVAN
SLOVENSKA
MLEKARNA
1166 E. 60th St.

Se priporočam vsem Slovencem in Hrvatom in jim želim veselle božične praznike in srečno novo leto.

JOHN PIANECKI
SLOVENSKA PEKARIJA

6218 St. Clair Ave. HENDerson 2396

Se priporoča slovenskim in hrvatskim gospodinjam za nakup dobre domače pecive, kot:

POTICE, PISKOTE IN VSAKE VRSTE KEKSE

Voščim veselle božične praznike in srečno novo leto vsem našim odjemalcem.

Vesel božič in srečno novo leto vam želi

JOSEPH LIKAR

Napis, slikanje odrov, je naša posebnost.
Se priporočam

1012 Addison Rd.

Veselle božične praznike in srečno novo leto želi vsem odjemalcem in prijateljem

F. SVETEK

SLOVENSKA TRGOVINA
Z MOŠKO IN ŽENSKO OBLEKO

Trpežno blago — Cene nizke
Toplo se priporoča Slovencem in Hrvatom za naklonjenost.

15218 Saranac Rd.

Veselle božične praznike in srečno novo leto želite vsem odjemalcem in prijateljem

MR. & MRS. RUDOLF PERDAN

933 E. 185th St.

PETER USAY

SLOVENSKA MANUFAKTURNA TRGOVINA

783 E. 185th St.

Zeli vsem odjemalcem, prijateljem in znancem veselle božične praznike in srečno novo leto, zahvaljujoč se za naklonjenost v tem letu z toplim priporočilom za bodoče leto.

ANTON ZNIDARŠIĆ
SLOVENSKA MLEKARIJA

6302 Edna Ave.

HENDerson 7963

Fino mleko in drugi mlekarski izdelki.
Veselle božične praznike in srečno novo leto vsem cenjenim odjemalcem!

ANTON PONIKVAR

GROCERIA in MESNICA

3769 E. 93d St.

Sveže, kakor tudi doma posušeno meso ter fina grocerija za praznike.

Se toplo priporočam in želim vsem odjemalcem veselje božične praznike in srečno novo leto.

Zeljim veselje božične praznike in srečno novo leto vsem mojim odjemalcem, in se jim prav lepo zahvalim za njih podporo skozi preteklo leto. Zeljim tudi ostalim, da se zavedajo, da podpirajo svoje rojake v vseh ozirih in proporočam se za vsakovrstna naročila. Pri nas dobite vedno sveže pecivo. Naša posebnost je

BIRTHDAY and WEDDING CAKES

JOS. DEŽELAN

6124 Glass Ave.

SLOVENSKA PEKARIJA

CLOVER DAIRY

SLOVENSKA MLEKARIJA
JOSEPH MEGLIČ, lastnik

Vedno sveže mleko in vsi drugi mlekarski izdelki po nizkih cenah.

Se zahvaljujemo rojakom za naklonjenost v tem letu in se priporočamo nadalje.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO!

1003 E. 64th St.

ENDicott 4228

JOHN STREKAL

3592 E. 80th St. Michigan 8522

GROCERIA in MESNICA

Priporočam se za nakup raznega svežega in doma posušenega mesa in fine, sveže grocerije.

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETOM VSEM ROJAKOM!

ANTON SVETE

Zeljim vsem odjemalcem in prijateljem veselje božične praznike in srečno novo leto! Grocerija, candy, cigare, cigarete, mehke pijače, izvrsten sladoled.

Se priporočam za obilet poset. Točna postrežba! Imam fine doma posušene klobase. Pripeljem tudi na dom, ako naročit!

1184 E. 60th St.

Ako želite dobro in okusno, doma posušeno suho meso, vsakovrstno sveže meso, se zglasite pri meni.

Zeljim veselje božične praznike in srečno novo leto!

JOHN KRAMER

1423 E. 55th St. HEnderson 1559

JOSEPH F. DOLINAR

TINNING and ROOFING

6925 St. Clair Ave. HEnderson 4736

Complete Sheet Metal Works
Kadar rabite popravila na strehah ali žlebovih in drugod, zglasite se pri nas.

Veselje božične praznike in srečno novo leto želimo vsem skupaj!

Romilda in njen žalostni konec v mrzlih valovih Taljamenta

in kar so pustili, so vse Avstrije pobraли.

Romilda, še nedavno hči bogatih staršev, je stala zdaj na cesti pred svojim domom, v katerega ni smela vstopiti. Stala je tu zapuščena, brez denarja, brez vseh sredstev in brez strehe. Nikamor se ni vedela obrniti, nikogar ni bilo, ki bi ji prisel na pomoč v tej stiski.

"Ne morem," je odgovorila komaj slišno ter ga proseče pogledala.

"Bom videl, če boš mogla ali ne!"

In zopet je zapel korobač svojo kruto pesem in jermen je sekal po telesu nove rane. Prišel je še drug paznik, da še on pokaze svojo "hrabrost," in je pričel na tleh ležečo žrtev suvati s puškinim kopitom. Ko sta madžarska vojaka videla, da njuni udarci nič več ne izdajo, sta nezavestno deklico odvleklah krajcu ceste ter jo pričela oblivati z umazano vodo iz obcevnega jarka. Tam sta jo pustila ležati, zvečer pa so jo njene tovarisce in sotropinke peljale domov.

Naslednjega dne ni mogla vstati; vsi udje so joboleli, posebno

oni udarci, ki niso presekali kože, temveč naredili samo podplutje, so jo pekli kot razbeljeno železo. Ker je ni bilo drugega dne na delo, je prišel sam komandanit črnovojniške čete

pogledat, kaj je z njo. Nadporočnik Ferenc, mlad Budimpeštanec, je videl bujno telo krasne deklice, vse progastno od udarcev in pričel je hliniti sočuvstvovanje in pomilovanje. Opravičeval se je, češ, da bo paznike kazoval ter ji obljudil, da bo poslej on skrbel za njo.

Pred odhodom ji je tudi obljudil, da bo drugega dne zopet prišel. In res, drugega dne je prišel že zutraj; prinesel ji je zavoj živil ter ostal pri njej skoro vse dopolne.

Deklica mu je med tem povедala svojo zgodbo, kakor tudi

zgodbo svoje družine. On pa je

je pravil o svojem bogastvu, da

je edini sin visokega državnega uradnika; oče da mu je umrl,

mati pa da živi v njegovih vilah, katero je on podedoval po očetu.

Tako in podobno ji je lepo

govoril, da je ona v svoji neizkušenosti in zapuščenosti res

vse verjela, misleč, da mora biti

ter res dober in usmiljen človek.

Naposled jih je razdelil, da jo

ljudi. In pričel jo je nagovarjal.

(Dalje na 6. strani)

SLOVENSKA TRGOVINA
Z ŽELEZNINO, VSEM ORODJEM IN
NAJBOLŠO BARVO

Jim Sepic

16009 Waterloo Rd.

Zeli vsem rojakom veselje božične praznike in srečno novo leto v toplem priporočilu nadaljnje naklonjenosti v slučaju potrebe.

Marn Dry Cleaning

6511 St. Clair Ave.

ENDicott 2940

Pressing, Repairing, Remodeling, Dyeing

Prinesite svojo obleko k nam, da vam jo zlikamo in sčistimo za praznike

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO!

Frank Poje

SLOVENSKI KROJAČ IN ČISTILEC
MOŠKIH, ŽENSKIH IN OTROČJIH OBLEK

Izvršujejo se obleke po meri v poljubnih krojih po nizkih cenah

Odvažamo in dovažamo na domove po željah klijentov

Telefonični klic zadostuje, da pridemo na vaš dom po obleko, ki rabi čiščenja, likanja ali popravila

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO!

631 E. 185th St. Tel. KEnmore 4720

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN SREČNO NOVO LETO
ŽELI SVOJIM ODJEMALCEM,
PRIJATELJEM IN ZNANCEM

Collinwood Baking Co.

JOHN ZALLAR, lastnik

16006 Waterloo Rd.

Tel. KEnmore 1304

MEMBER:

INTERNATIONAL

ASSOCIATION OF PHOTOGRAPHERS

BUKOVNIK STUDIO

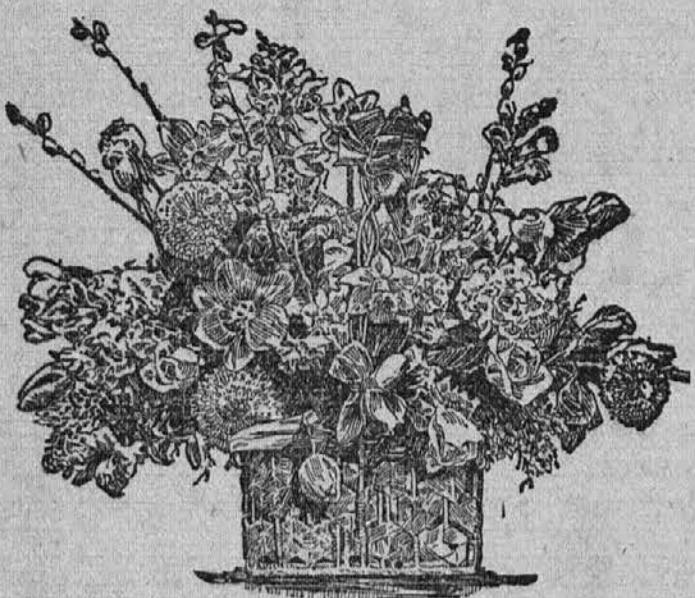
PHOTOGRAPHY

v Slovenskem Narodnem Domu

6405 St. Clair Ave.

HEnderson 5013

VOŠČIM
VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
IN
SREČNO NOVO LETO

Slapnik Bratje

PRVA IN NAJVEČJA SLOVENSKA TRGOVINA S CVETLICAMI V CLEVELANDU

SAMO ENA TRGOVINA

Se priporoča cenjenemu občinstvu za obila naročila cvetlic za praznike. V zalogi imamo vsak čas najfinje sveže cvetlice vsake vrste, kot tudi vsakovrstne umetne cvetlice. Prodajamo tudi cvetlice v posodah. Postrežba s cvetlicami pri pogrebih, porokah in drugih prilikah je prve vrste, in naše cene so vedno najnižje.

Se vladljivo priporočamo in želimo vsem veselje božične praznike in srečno novo leto!

6102 St. Clair Ave.

Tel. Henderson 1126

Frank Butala

6410 ST. CLAIR AVE.

ČEVLJI ZA VSO VAŠO DRUŽINO

Jako trpežno obuvalo

Se priporočam

Želim cenjenim rojakom

in

vesele božične praznike

1933

srečno novo leto

Romilda in njen žalostni konec

(Nadaljevanje iz 5. strani) ti, da bi se z njim poročila. Za ta čas, dokler se ne poročita, bo takoj skrbel zanjo, po poroki pa da jo bo poslal k svoji materi v Budimpešto, kjer bo imela vsega v izobilju in bo živila brez skrbi. Ona ni vedela, ali bi mu verjela, ali ne. Bilo je pač preveč razlike med njegovim govorjenjem in početjem, katero so uganjali njegovi ljudje.

Drugo jutro je zopet prišel in s seboj pripeljal svojega prijatelja, vojnega kurata. Nadporočnik Ferenc je kmalu odšel z izgovorom, češ, da ima važne opravke, da pa se bo jutrišnji dan zopet vrnil in se dlje pomnil. Tudi kurat je hotel na vitez oditi, toda nadporočnik Ferenc mu je rekel: "Vi, častiti, pa le še ostanite in potolažite ubogo deklico."

Kurat je res sedel, in ko je Ferenc odšel, je pričel kurat na vse pretege hvaliti Ference in njegovo mater. Na dolgo in široko ji je razlagal o njegovem bogastvu, o dobrih lastnostih in vrlinah, ki jih ima. Mnogo ji je tudi govoril o Ferencovi materi, češ, kako je blaga in dobra žena in kako bo vesela, če ji bo sin pripeljal tako zalo nevesto k hiši kot je Romilda. "Saj ga boš poročila, ne?" jo je nato nedamoma vprašal.

"Ne vem, kaj naj odgovorim," je rekla. "Jaz bi ga že poročila, toda ne morem verjeti, da bi on mene poročil, če je res tako bogat, dočim sem jaz brez vseh sredstev. Oti dobri lahko lepo in bogato nevesto."

"O, nič se ne boj; on gleda samo na lepoto, ne pa na denar; denarja ima sam dovolj. Jaz ga poznam, prav kakor tudi njegovo družino, ker smo že dolgo prijatelji, zato jaz jamčim zanj in za resničnost njegovih besed. Ne boj se ga in zahvali Bogu, da ti je naklonil takega človeka! Le bodi brez skrbi in spolni mu vsako željo, da si ga ne odturniš; on nima nobenih slabih namenov s teboj. Če hočeš sebi dobro, ubogaj me! Če njemu ne verjameš, pa verjemi meni, kajti, saj veš, da kot duhovnik ne lažem."

Po njegovem odhodu so rojile Romildi različne misli po glavi in ni se mogla odločiti, ali bi verjela, ali ne. Vse njen življenje ji je v duhu stopilo pred oči: dnevi sreče, dnevi grôze, trpljenja in stradanja. Ko je v duhu gledala na pretekle dni trpljenja in stradanja, se je odločila, da se z vsemi močmi oklene Ference in da mu izpolni vsako željo, samo da se reši trpljenja in stradanja ter pomanjkanja, katero je morala trpeti zadnje tedne. Mislila si je: "Saj mora biti res dober in pošten človek, ko ga je vendar gospod vojni kurat tako hvalil," in je opustila vse prejšnje pomislike o njem.

Posej je pričel Ferenc prihajati še bolj pogosto k njej in ostajal je pozno v noč. Donašal ji je živil in vsega, kar je potrebovala, in tudi na delo na celoji ni bil treba več hoditi, kakor poprej. Ona pa mu je za vse to vratila svojo ljubezen, v trdrem upanju, da se kmalu poročita.

Pretekli so tedni in meseci, toda nadporočnik Ferenc je še vedno odlašal z dnevom poroke; vedno je našel ta ali oni vzrok in izgovor, da je mogel zopet odložiti poroko za teden ali dva, dočim je njej zagotavljal, naj bo brez vseh skrbi, ker je ne zapusti za vse na svetu, pa naj se zgodi, kar hoče.

Odkar se je zaupala Ferencu, je Romilda čutila, da ni nekaj prav z njenim zdravjem. V sledi svoje mladostne neizkušenosti ni posvečala nobene pažnje svojemu zdravju, toda sčasoma pa je pričelo postajati čedalje slabše. Nato je potočila neki svoji starejši priateljici o svojih bolečinah, o katerih je mislila, da bodo same prešle, toda njena priateljica ugotovila, da je Romilda okužena s spolno boleznično ter ji tudi natančno razložila

posledice te grozne bolezni, in muke, ki jih morajo prestajati bolniki v bolnicah, kjer jih lečijo te kuge.

Romilda, ki ni doslej še nikoli čula o takih boleznih, se je v strahu in grozi tresla, ko je čula, kako postopajo v bolnicah s takimi bolniki, če pa ne gre v bolnico, bo segnila pri živem telusu. Tako ji je povedala prijateljica. Romilda je komaj pričakala večera, da bo prisel Ferenc, da mu bo potočila in da bo on odločil, kaj in kako naj bo. Ko mu je tistega večera povedala, da jo je on okužil, je upala, da jo bo pomiloval in tolazil, toda on jo je nekaj časa srečno gledal, nato pa se zadrl nadno:

"Kaj, jaz da sem te okužil! Lažnjivka! Vlačuga hinavská! Pred mano si se hlini, kako si nedolžna, pa se z drugimi pečaš! Ti si mene okužila, svinja, ne pa jaz tebe!"

"Verjemi mi, Ferenc! Bog mi

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO

želim vsem odjemalcem in prijateljem Zahvaljujem se za vaš obisk našega trgovine z modernim obuvalom. Če želite trpežno obuvalo in po cenah, ki so zmerne, oglasite se pri nas. Zlasti imamo veliko izbiro hišnih sliparjev, ki so jako pripravna božična darila.

Se priporočamo

Frank Suhadolnik
trgovina z obuvalom za vso družino
6107 St. Clair Ave.

NAZNANILLO IN ZAHVALA

Potreka srca naznanjam sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je preminul naš ljubljeni oče in soprog

Anton Antončič

po daljši bolezni je zatinsil svoje oči dne 22. novembra, 1932, previden s svetimi zakramenti. Rojen je bil dne 11. decembra, 1868. Doma je bil v vasi Vrh, fara Stari trg pri Ložu na Notranjskem. Pogreb se je vršil dne 25. novembra, 1932 s slovensko mašo in cerkvi sv. Vida na Calvary pokopališču.

Pokojni je spadal k društvu sv. Vida, št. 25 KSKJ; Srca Jezusovega in društvo Cleveland, št. 126 SNPJ. Omenjeni so mu izkazali zadnjo čast pri pogrebu z lastnimi in zelo veliko udeležbo, za kateri jim bodi izrečena najlepša zahvala.

Dolžnost nas veže, da se zahvalimo vsem, ki so pokojnika v njegovi bolezni obiskovali, ter vsem, ki so ga prisli pokropiti, ko je ležal na mrtvškem odru, kakor tudi vsem onim, ki so čuli pri njem in vsem, ki so ga spremlili na njegov zadnji poti.

Hvaležni smo našemu gospodu Father Jagru za spremstvo iz hiše v cerkvi in na pokopališču in za opravljene lepe cerkvene obrede.

Izkrena hvala vsem darovalcem cvetja in vencev in sicer: Družina Frank Antončič, družina Frank Prah, družina Jennie Intihar, John Prah, društvo sv. Vida, št. 25 KSKJ; društvo Presvetega Srca Jezusovega, društvo Cleveland, št. 126 SNPJ.

Hvala vsem, ki so darovali za svete maše in sicer: Mr. Anton Skulj in Ida A. Skulj, družina Bavec, Mrs. Ivana Zalar, družina John Petrinčič, družina John Marolt, družina Jennie Intihar, Mrs. Neža Baraga, družina Theresa Prime, Mr. in Mrs. John Gornik, družina Rose Jalovec, družina Karl Mramor, družina Frances Salehar, družina Joseph Sadar.

Posebna hvala prijateljem, ki so se udeležili pogreba. Hvala tudi vsem tistim streljivim prijateljem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago za čas pogreba. Prisrčna hvala pogrebnu zavodu Anton Grdin in Sinovi za lepo urejeno in izvrstno vodstvo pogreba.

Hvala društву sv. Vida, št. 25 KSKJ; društvu Presvetega Srca Jezusovega, in društvo Cleveland, št. 126 SNPJ in American Steel and Wire Co. za točno izplatio posmrtnine.

Tebi, dragi in nepozabni oče in soprog, naj Ti bo lahka ameriška gruda. Počivaj v miru in večna luč naj Ti sveti.

Zalujoci ostali:

Frances Antončič, soproga.
Frank, Louis, Rudolph, sinovi; Frances, omogočena Prah, hči.

Cleveland, O., 21. decembra, 1932.

JOSEPH STAMPFEL

SLOVENSKA MODNA TRGOVINA

za žene, dekleta in moške

Želim vsem cenjenim odjemalcem vesele božične praznike in srečno novo leto

6108 St. Clair Ave.

PETER MUKAVEC

SLAŠČIČARNA

1231 E. 61st St.

Cigare, cigarete, mehke pijače in sladoled.

Se priporočam in želim vsem rojakom srečne božične praznike in zadovoljno novo leto.

NICK SPELIC

SLOVENSKA MLEKARNA

1007 E. 66th St. HEnderson 2116

Pri nas dobite vedno sveže mleko, sir, smetano in sirovo maslo.

Se vladljivo priporočamo vsem Slovencem in Hrvatom.

Vsem odjemalcem in prijateljem želim veselje božične praznike in srečno novo leto.

MAYFLOWER DAIRY

JOHN JANC

1083 E. 68th St. HEnderson 4926

SLOVENSKA MLEKARNA

Se zahvaljujem vsem starim odjemalcem in se priporočam tudi novim.

Veselje božične praznike in srečno novo leto vsem odjemalcem!

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO

E. 61ST GARAGE

Frank Rich in Joe Barman, lastnika

Autos Painted and Ducoed
General Repairing
Body and Fender Work

Se priporočamo
1109 E. 61st St. HEnderson 9231
Vocal St. Clair Ave.

AUGUST KOLLANDER

6419 St. Clair Ave. v S. N. Domu
HEnderson 4148

Želi svojim številnim prijateljem veselje božič in mnogo sreče v novem letu.

Obenem se priporoča onim, ki nameravajo potovati v stari kraj, ki želijo poslati denar v domovino in onim, ki rabijo notarske listine.

JOHN LADIHA

SLOVENSKA GROCERIJA in MESNICA

1242 E. 74th St. ENdicott 4717

Veselje božične praznike in srečno novo leto!
Priporočam se za praznike, ker imam v zalogi svečne in fino blago po tako zmernih cenah.

ANTONIA JEVNIK:

C užni božični spo- mini na moja mlada leta v domovini

Rojena sem bila tam doli na lepem Dolenjskem, v vasi Sv. Križ, o katerem se je večkrat izrazil naš farni kaplan: "Sv. Križ — paradiž!" — tako je ljudi našo faro in farane. Naj nekoliko opisem, kako živo se spominjam veselih in žalostnih dogodkov, ki se jih spominja človek na božični večer v tujini, kako in kaj je bilo v stari domovini, kako smo jaslice postavljali v koti na steni, itd.

Oh, to je bilo veselje! Mahu za jaslice smo dobili kar na domači strehi, kjer so bile strehe večinoma s slamo krite. Kar grablje v roke, pa smo nastragli mahu za jaslice. Nato smo kupili podobe s pastirčki in ovčicami, nakar smo jih izrezali, naredili smo iz lesa male lopatke, na te pa prilepili pastirčke in ovčice, da je vse lepo pokonci stalo, nato pa pustili, da se je vse to posušilo. Nato smo začeli delati jaslice. Najprvo smo pritrtili v kotu triogljato desko, nanjo smo naložili mahu, nato

sмо postavili gori jaslice, okoli pa pastirčke, jagničke in osličke, pač vse, kar je lepše izgledalo. Ko so bile jaslice gotove, pa smo okrasile podobe, odnosno okvirje po stenah z zvezdicami, katere smo same naredile in izrezljale iz pisanega in zlatega papirja. Oh, kako je bilo vse to priprosto in skromno narejeno, toda mi smo vse to visoko cenili, kajti vsak je naredil po svojih najboljših močeh. Seveda, tako smo delali jaslice mi, bolj revni ljudje, bogatejši pa so jih, seve, lepše in bolj bogato okičali. Pač vsak po svojem stanu!

Kako iz srca želim, da bi se še enkrat povrnila ta leta, da bi se še enkrat znašla v svoji rojstni hišici in da bi še enkrat na božični večer krasila jaslice! Toda žalibog, to ni več mogoče, ker mojo mamico že krije črna zemlja! Oh, kako živo se vsega spomnjam! Ko smo bili gotovi z jaslicami, je moja mati vzela na božični večer v roke steklenico

Naš oče so umrli v najlepši moški dobi, starci komaj 40 let in zapustili kopico mladoletnih otrok. Naša uboga mati nas ni mogla sama vseh preživljati, zato so se podale sestre v daljnji svet, prav tako tudi brat, s trebuhom za kruhom. Toda nikoli ni minil noben božič, da se ne bi znašli vsi otroci doma, ker smo vsi ljubili svojo mamico. In mati? Kako nas je ona ljubila, tega ni za popisati! Ona ni vedela, kako bi svojim otrokom bolje postregla in kadarki sem jo pogledala, sem videla, da je imela solzne oči od veselja, ker so prišli vsi otroci k njej za božič. In kakšna sreča za nas! Bili smo revni, toda smo na vso revščino pozabili, ko smo gledali v mili obraz naše mamice.

Oh, ta mili pogled ljubezni! Vsako leto smo komaj čakali božičnega večera. Sestre in brat so zopet pisali: "Draga mati, o božiču se vidimo!" Ah, in s kakšnim veseljem je zopet pričevala sosedam: "Moji otroci bodo za božič spet doma!" In to se je ponavljalo leto za leto, dokler ni kruta usoda posegla vmes. Leto se je zopet zatrnilo in prišel je zopet božični večer. Toda žalosten je bil to leto božič za nas otroke, kajti naša draga mama nas ni mogla nič več blagosloviti. Ležala je bolna že nad leto dni in baš na božični dan dopoldne je izdihnila svojo blago dušo v krogu svojih otrok, kajti vsi smo bili zopet doma, zbrani okoli nje. Pero ne more popisati naše žalosti, kajti izgubili smo, kar smo imeli najboljšega in najdražjega na svetu. Nikdar in nikoli ne bom pozabila tistega žalostnega trenotka, ko smo stali otroci ob mrtvaški postelji. Nemo smo stali in zrli drug v drugega, ko je izdihnila, potem pa smo pričeli vsi bridko plakati. Ljudje so šli ravno iz cerkve od sv. maše in prihiteli so gledati, kaj ta joh pomeni. In v sreču smo se smilili otroci ljudem. Še danes se mi zdi čudno, da je umrla baš na sveti dan. Vendar ji je dal Bog to milost, da so bili vsi njeni otroci doma, katere je ljubila iz vse duše in mi njo.

Zame je torej vsak božič zelo žalosten, ker se vedno spominjam, da je na ta dan umrla moja dobra mama. Drugega ne morem storiti, kakor da molim nekaj očenašev za dušo svoje, nikoli pozabljene, mile mamicice.

Mladina in otroci, ki ste še takoj srečni, da imate še mater živo, ljubite, spoštujte in ubogajte jo! Četrta božična zapoved pravi: Spoštuj svojega očeta in mater, da se ti bo dobro godilo!"

Kdor zaničuje svoje starše, ni vreden, da ga zemlja nosi, kajti ni je slajše besede, od besede — mati!

Želim vsem rojakom širok Amerike vesele božične praznike in srečno novo leto!

zblagoslovjeno vodo in je šla okoli hiš ter vse poškropila. Zraven je molila, nazadnje pa je prišla v hišo, kjer smo bili zbrani vsi otroci skupaj in rekle: "Hvaljen bodi Jezus Kristus!" Ob teh besedah nas je vse poškropila z blagoslovjeno vodo. Ni ga bilo pri nas gospodarja ali gospodinje, ki ne bi šel na sveti večer po vseh poslopljih ter vse poškropil z blagoslovjeno vodo. Po mojem mnenju je bila to zelo lepa kmečka navada.

Na postelji leži slok iz izstradan. Osivela njegova brada ni počesana, ne obrita. Pod obrvimi, v globokih duplinah, tičita dve krvavi jami, kjer so se nekaj smehljajo tiste skrbne, dobrodrušne oči. In vreda je posteljnina? Sam Bog, da je ne vidi! Vse je prepleteno in prešivano, krpa na krpi in iz postelje vonja po plesnobi. Slepec premišljuje in njegovo telo drhti ob mislih, kako je bilo še pred nekaj leti, ko je bil še mlad, čvrst in zdrav, ko je imel pridne roke in žilave mišice; delal je za svojo družino in skrbel, da so bili otročiči in žena preskrbljena.

Še živo mu je v spominu, kako je bilo pred leti, ko je prišel domov iz tovarne na božični večer. Hitro je pojedel svojo večerijo in že je bil na potu proti mestu, od prodajalne do prodajalne, da je nakupil igrack za svoje malčke: za Jožko, za Misko, Majdico in za najmlajšega, paglavčka Matevžka in za ženo.

TONČKA JEVNIK:
V BOŽIČNI NOČI

Slava Bogu na višavah
in mir na zemlji ljudem! —
O, blažena noč, sveta noč,
spet uživat te grem!

Minilo let je dvajset —
zdoma sem šel, ne vedoč, kam . . .

Sreče iskat si in kruha,
povedat tega ni me sram!

Zapustiti moral mater sem staro
in grobni očetov spomenik . . .

Blodil po svetu in zabil
Staršev mojih lepih slik.

Zabil, a ne za vedno!
Spet vracačem noč se nazaj . . .

Mamico mojo poljubit,
znance pozdravit in rodni mi kraj,

Tiho, svečano nad zemljo,
sveti zvezda nad miljon . . .

Milo zapoje zvon v cerkvi,
vasi moje polnočni zvon.

Kako spomine mi vzbuja
v srcu mojem mladih dni!

Ko v cistem mojem sem veselju,
obhajal blaženost te svete noči!

Ko rojstno hišico zagledam,
ne morem iti več naprej . . .

Noga sama mi obstane —
oh, mati moja, ti me poglej!

Starša pri slabici, luti,
moli iz bukev nočoj . . .

Poglej me, draga mi mati:
Sin izgubljeni se vrnil je tvoj!

Sin? Ah, imela ga nisem . . .

Ali kaj se mi čudno tak zdi?
Da twoja mati že davno,
v hladnem grobu že spi.

Pojdi in hiti na grobe,
blizu cerkvenih tam vrat,

mati twoja vsa siva,
legla na veke je spat.

O, pozabila ni te do smrti,
le ti pozabil si njo!

A vse ti je že odpustila,
blagoslovilo te srce je blago.

Pesem božično posluša iz cerkve
tuje na grobu, ves nem . . .

Slava Bogu na višavah —
In mir na zemlji ljudem!

Misli nesrečnega slepca v tiki noči svetega večera

ANTONIA JEVNIK:

In Jezušček je blagoslovil ne-
glad na sveti večer
dolžne otročice, ki so si tešili

Mrs. Frances Krašovic LASTNICA GRDINOVE DVORANE

Tu dobite vedno vsakovrstne dvorane
za vse društvene prireditve, male ali
velike, za gostije, krstije, poročne
slavnosti, shode ali pa društvene seje.
Postrežba dobra. — Najemnina nizka.
Se priporoča Slovencem in Hrvatom!

Vsem prijateljem želim
prav vesele božične praznike in
srečno novo leto!

6025 St. Clair Ave.
Tel. HEnderson 8141

MILK
FROM
APPROVED
DAIRY
F FARMS

Frank Race

SLOVENSKA MLEKARNA

1028 E. 61st St.

HEnderson 1786

Ako želite fino mleko in druge mlekarske
izdelke, oglasite se pri nas.

Vesele božične praznike in srečno novo leto
vsem rojakom

John E. Cass

LEKARNAR

(neodvisen)

Je služil tej okolici že preko 30 let

Sedaj se nahaja na

797 E. 185th St., vogal Cherokee Ave.

COMMUNITY FRUIT MARKET

ANTON GODINA, lastnik

15609 Waterloo Rd.

Zeli vsem odjemalcem, prijateljem in znancem
vesel božič in srečno novo leto.

JENNIE DAGARIN

16717 Waterloo Rd.

slovenska slaščica z mehkimi pijačami,
tobačnimi izdelki in šolskimi potrebščinami
Zeli vsem odjemalcem, znancem in prijateljem
vesele božične praznike in srečno novo leto.

Priporočljiva božična darila - za one, ki kupujejo za može in dečke -

ROBCI Z MONOGRAMI

ROKAVICE, PODLOŽENE S KOZUHOVINO

SWEATRI

INTERWOVEN NOGAVICE

SUPERBA ZAVRATNI ROBCI

MANHATTAN SRAJCE

SUPERBA OVRATNICE

HICKOK PASOVI

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO ŽELIM VSEM ODJEMALCEM IN PRIJATELJEM

FRANK BELAJ

6205 St. Clair Ave.

Člani kluba slovenskih grocerjev in mesarjev

v

Collinwoodu

ANTON TEKANČIĆ
19302 Chickasaw Ave.

JOE SACERICH
16005 Waterloo Rd.

CERGOL & OGRINC
412 E. 156th St.

FRANK LAH
804 E. 222d St.

JOHN SKOF
1170 E. 174th St.

FRANK BUČAR
830 Babbitt Rd.

PINTAR BROS.
19807 Cherokee Ave.

FRANK KASTELIC
19300 Shawnee Ave.

JOHN KAUSEK
19313 Keewanee Ave.

MIKE UDOVICH
16016 Parkgrove Ave.

LOUIS URBAS
17305 Grovewood Ave.

FRANK URBAS
830 E. 140th St.

VIKTOR BERNOT
16001 Holmes Ave.

JOSEPH PETERLIN
14201 Westropp Ave.

JOHN ASSEG
15638 Holmes Ave.

JOHN BRUSS
544 E. 152d St.

ANTON TOMSIC
731 E. 185th St.

JOHN DOLENC
549 E. 140th St.

FRANK MARN
652 E. 136th St.

GEORGE OVANIN
16609 Waterloo Rd.

JOE PETRICH
26594 Lake Shore Blvd.

LUDWIG RADDELL
15802 Waterloo Rd.

JOHN SPEHEK
16226 Arcade Ave.

JOHN TOMAŽIČ
16821 Grovewood Ave.

JOHN VIDENŠEK
486 E. 152d St.

JOE TISOVEC
16224 Arcade Ave.

BLAŽ GODEC
16903 Grovewood Ave.

JOE JANZEVICH
542 E. 152d St.

MARY KUHEL
16321 Arcade Ave.

FRANK KRAMAR
15454 Calcutta Ave.

CHARLES LESJAK
15708 Saranac Rd.

JOSEPH MLAKAR
14316 Sylvia Ave.

JOSIP MODIC
315 E. 156th St.

FRANK VESEL
791 E. 185th St.

Člani kluba slovenskih grocerjev v Collinwoodu, nudijo k božičnim praznikom znatno znižane cene vsej groceriji, mesu in mesnim izdelkom.

Toplo se člani kluba priporočajo slovenskim gospodinjam za obilen nakup življenskih potrebščin za praznike. Blago pri članih kluba je vedno prvorstno, okusno, sveže in najboljše kvalitete. Cene zmerno nizke.

Izberite si ime vašega trgovca in odločite se kupiti vse pri njem, kar potrebuje za vašo kuhnjo.

**Geslo “Svoji k svojim”
naj bo vaš in naš cilj.**

Vesele božične praznike in srečno novo leto želijo člani kluba svojim odjemalcem v toplem priporočilu nadaljnjenaklonjenosti

FRANK MULLEC
16811 Waterloo Rd.

IGNACIJ ČERNE
542 E. 185th St.

LOUIS OSWALD
17205 Grovewood Ave.

MATH PETROVICH
595 E. 140th St.

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 300—PART III.

CLEVELAND, OHIO, THURSDAY MORNING, DECEMBER 22D, 1932

LETO XXXIV—VOL. XXXIV

- : - : - : SLOVENSKE ŽUPNIJE IN SLOVENSKE ŠOLE : - : - : -

Pred kratkim je bil v vašem cenjenem listu priobčen nad vse zanimiv dopis iz Collinwooda. Omenjeni dopis se peča s poučevanjem slovenskega jezika v naših naselbinah, posebno v collinwoodski naselbini. Iz tega dopisa posnemamo, kaj vse so slovenske župnije storile za razširjanje slovenske zavesti in slovenskega jezika med našo mladino. Dopis je pravo zrcalo resničnosti in zakladnica priznanja našim župnjam in neizmerno sem hvaležen gospoj Ani Koželj, ki mi je dala priliko, da tudi jaz lahko rečem eno besedo ali pa dve.

Gospa A. K. v svojem dopisu sicer ne govori direktno o tem, v kako veliki meri so se naše župnije udejstvovalo na narodnem polju; pove pa to indirektno. Piše namreč o delovanju slovenskih domov za sveto narodno stvar. V resnicu pa je povedala tole: Ako so slovenski domovi, ki so še le od včeraj, že tako velike in čudovite reči doprinesli za narod, koliko več so storile za narod naše župnije, ki niso še le od včeraj, ampak obstojijo že leta in leta. Kajti, ako bi župnije naše ves ta čas pasle narodno lenobo, bi se naš ubogi narod moral že davno utopiti v tujih valovih in potem bi tudi domovi ne imeli kaj delati in kje delati.

To je njeno mnenje in prepričanje, ki je jaz podpišem brezpogojno in brez pridržka. Čisto prav! Le ne bodimo pre-skromni in preponični; pokažimo svetu, kaj da imamo, saj imamo kaj pokazati. Ponižnost je sicer lepa čednost; toda, kadar molčimo, ko bi morali govoriti ter zavračati napade in kleverte nasprotnikov, ki se drzejo

trditi, da mi ničesar ne storimo za narod, takrat ni več po-nižnost, ampak—slabost. In tej slabosti ne smemo biti udani, ako gre za čast in dobro imenovanih župnj. Mirno, toda odločno odgovarjam takim in enakim klevetnikom: 'Vi, ce-njeni vitezi v branici sloven-skega naroda, kadar govorite in pišete o nas, bodite toliko pri-jazni ter ne lažite! Nikar ne mislite, da je poglavito, da se nekaj reče, ali namaže v časo-pis in da so dokazi docela po-stranska stvar. Na žalost vam moramo povedati, da temu ni kakor ni tako. Kdor koga ob-dolži kakega zločina—v tem slučaju narodnega zločina—mo-ra doprinesti dokaze, drugače bo sam sojen in—obsojen. Ker torej vi ne marate, oziroma ne morete podati dokazov za svojo trditev, vam jih bomo pa mi predložili, da veste in spoznate, da govorite nerescico.'

In potem pričemo z zagovorom naših župnj in povem vam, predno bomo končali, se bo na-rodni vitez (ali: narodna dama) prihulil ter jo odkuril. Gospa A. K. je to že storila, to se pravi, ona je že, indirektno vsaj, udarila vse te obrekovalce po-zobeh. Jaz pa bom to storil di-rektno in brez ovinkov razdelil še poslednje udarce, da trma-stega in obrekljivega nasprotnika enkrat za vselej podremo-na tla. Vse one osebe torej, ki s takim pogumom nastopajo proti nam ter nam tako koraj-žno očitajo zanikarnost v na-sprotnikov je razgalila v svojem članku gospa A. K. in pre-pričan sem, da je ona sedaj prav tako razjarjena nad to ne-vednostjo, kakor sem jaz ogor-čen.

Vso to nezaslišano in neod-pustljivo nevednost naših na-sprotnikov je razgalila v svojem članku gospa A. K. in pre-pričan sem, da je ona sedaj

Mi nismo proti slovenskim domovom, kjer so isti potrebeni in ako so v resnici kulturna središča naših naselbin. Takim domovom vsa čast in slava. Kjer koli domovi niso kulturno-bojne postojanke protivverskih in proticerkevih elementov, tam imajo vsikdar podporo cerkev in župnij. Saj je bila venar večina slovenskih domov zgrajena z denarjem naših ka-toličanov. A da bi bili domovi edini, ki obdelujejo narodno po-lje, to je pa, dovolite vitezi ce-njeni, trditev, ki je ne bomo podpisali.

Zdaj, davno, davno prej, predno je bil sploh kakšen dom v Clevelandu, se je poučevala slovensčina v župnijski šoli sv. Vi-di; imeli so posebnega učitelja za slovenski jezik in slovensko sestro iz stare domovine. Vsi oni starejši, tukaj rojeni možje in žene, izmed katerih mnogi prav dobro obvladajo slovenski jezik, se istega niso naučili v domovih, ker jih ni bilo, ampak v župnijskih šolah. Da so naša dramatična in pevska društva mogoča, da vsaj tu in tam vi-dimo kako slovensko igro in moremo poslušati milo sloven-sko pesem, je zopet zasluga naših cerkv, ki so vzgojile krde-lo tukaj rojenih mlačenjev in mlačen v slovenskem duhu ter jih naučile slovenskega jezika, da lahko sedaj častno nastopajo na naših odrh. In tudi slovenski domovi imajo od tega ko-rist, nemim.

Spolha pa, ali niso bile ravno cerkev iste, ki so prve uprizar-jale dramatične predstave, go-jile slovensko cerkveno in na-rodno pesem ter v starih in mladih vzbujale in netile ljubezen do domovine in do materin-ščine?

Zdi se, vitezi cenjeni in ve-narodne dame, da vam je vse to neznano; ali pa vam je znano, potem res ne vem, kakšen zlo-ben demon vas podžiga, da po-jete tako bajno pesem proti na-šim župnjam. Neznan vam je nadalje, da se v župnijski šoli sv. Lovrenca v Newburgu pou-čuje slovensčina, kakor se je poučevala že pred leti; da te župnija prireja redne dramatične predstave v slovenskem je-ziku, kar vsekakor pomeni, da tudi župnija sv. Lovrenca stor-za narod in slovenski jezik vse-kar more in več, kot je njena dolžnost. Neznan vam je tudi, da v župnijski šoli sv. Kristine poučujejo slovenske sestre franciškanke, ki sicer ne pišejo dolgovzelnih člankov, a zato tem bolj delajo za narod. Ako imata priliko, ustavite se pri imenovanju šoli in iz otroških grl-vam bo zadonel nasproti krščanski pozdrav: Hvaljen Ježus. O-

vem, vem, da ta pozdrav mar-sikomu ni čisto po volji, a da bi ne bil slovenski pozdrav, te-ge tudi največji narodnjak ne-more trditi. Pa kako naj bi vam bilo vse to znano, ko pa-niti veste, da se poučevala sloven-ščina v naši župnijski šoli, da-siravno imate to šolo pred no-som; da se je poučevala sloven-ščina v naši šoli že v tistih ča-sih, ko je še trava rastla na prostorih, kjer se sedaj dvigajo domovi.

Kot posebno razdetje izve-mo, da bo o božiču v Slovenskem Domu 150 otrok zapelo "Svetu noč." Vse lepo in ako bodo lepo zapeli, bo še lepše. Toda, to vendar ni nikaka novost za Collinwood, ali za ka-terokoli drugo slovensko župnijo. Vsako leto se poje omenje-na pesem na naši cerkvni in pevskim vajam, ki se vrše vsa-ki torek in petek zvečer in pev-ki mu bodo z veseljem postregli z njo—brezplačno. Postregli mu bodo pa še z drugimi, ker poleg "Sveti in blaženi noči" je še nešteto drugih enako le-pih in še lepših cerkevnih pe-smi, komur to ni znano. Poleg tega lahko posluša vsako nedeljo pri dveh sv. mašah sloven-ske cerkvene pesmi, ako mu je-prav tako razjarjena nad to ne-vednostjo, kakor sem jaz ogor-čen.

Omenjeni gospod tajnik nam govori o kulturi in napredku v pismu, v katerem kar mrgoli sloveničnih napak ter nas pou-čuje v slovenščini, kakršne bi-se moral sramovati vsakdo, ki je samo pogledal v kakšen širo-

Pa nadaljujmo o narodnem sko petje skozi vse leto in ne morajo biti "dramske" predsta-ve dotičnega društva, ki ima tako učene tajnike. Vsaj eden mladini prilike, da mi ne damo nujih umotrov bi si rad ogled-al, ker tudi jaz rad kaj lepega vidim ter se kaj koristnega na-učim.

Namen tega članka seveda ni, napadati domove, ako so isti v resnici pravi domovi, kjer se deli krščanska izobrazba ter se mladina navaja k poštenemu življenju in pametnemu obna-šanju. Nič nimam proti takozanim slovenskim šolam v domovih, aka so res samo slovenske šole in nič drugega. Na-sprotno, pozdravljam sem jih in

da, da, narod sem in narod tje; kolikor smo že čuli to pesem o narodu! Slabo mi po-stane, kadar pišejo o narodu ljudje, ki niso drugega storili za narod nego to, da so o njem napisali par puhih fraz. Cenje-ni narodnjaki! K narodni vzgoji spada nekoliko več, kot sa-mo slovenska abeceda in pa sentimentalnost "Svete noči!" Pri nas na primer, ne nastopa samo 150 otrok v vseh sloven-skih cerkvah v Clevelandu jih nastopi vsaki dan skoraj 3,000 s slovenskim rožnim vencem; vsako nedeljo je cela vrsta slovenskih govorov, katere poslu-šajo stari in mladi. Tako naše cerkve združujejo dobro s po-trebnim: slovenski jezik in več-noveljavnimi načeli krščanstva.

Tako mi razumemo narodno-vzgojo in to je edina narodna vzgoja, ki bo rodila dobre sa-dove. Ako hočejo slovenski domovi sodelovati z nami v tem smislu in smeri, tedaj: pozdrav-ljeni! Uspehi prav gotovo ne-bodo izostali. Manj bo tativ, pretegov in policijskih voz v naših naselbinah. G. A. K. je na prekrasen način načela to-misel; jaz sem to misel samo podrobnejne izpeljal.

Tudi o strankarstvu se več-rat govorji in piše v duhovnik je vedno strankar, kadar prične nekaj, za kaj ni dobil dovolje-nja od visokega "Narodnega sveta." Kako je s strankar-stvom, o tem mi naj bo dovo-ljeno navesti samo dva zgleda:

Ko me je pred leti dramsko društvo "Lilija" naprosilo, da bi jih poučeval v dramatični, sem z veseljem storil, dasiravno sem imel lastno dramatično društvo in drugega dela tudi dovolj. Ako bi bil odklonil, bi mi članji "Lilije" ne bili mogli zameriti.

Toda nisem odklonil, ker sem vedno pripravljen sodelovati in pomagati tam, kjer vidim do-bro voljo in kjer gre za dobro-stvar. Ko pa smo mi snovali "Zvezzo dramskih društev v Clevelandu," ter smo med drugimi pozvali tudi društvo "A. V.," da se nam pridruži, tedaj nam je tajnik imenovanega društva napisal mogočno pismo, češ, da z nami ne morejo sodelovati, ker nič ne razumemo o dramatični in pa, ker smo—ka-toličani. Torej, niti toliko inte-ligence in strpnosti niso imeli ti ljudje, da bi hoteli sodelovati z nami na splošno kulturnem in na-rodnom polju. Kaj hočete še več? Kje je torej strankar-stvo?

Še enkrat se zahvaljujem g. A. K., ki mi je navdihnila vse te misli. Prepričan sem, da je ona prav istega mnenja, kakršnega sem bil jaz vedno, nam-reč, da bi mnogo tega lasanja po časopisu izostalo, ako bi se vsakdo prej potrkal na čelo, predno spusti med ljudi kak-šen dopis, ali članek, ali karko-je že.

Za slovenske župnije:

Rev. Milan Slaje.

Zimske spomini na moja mlada lepa leta

M. I. LAH.

Kadar narava krči zaveso na ta način popolnoma sama doma, je prihitela nekega vročega dne v mesecu juniju v predzadnji dobi štirih letnih ča-sov, ki se imenuje jesen. Kō pa nastopi čas zime, se vsi Adamovi potomci tega sveta umakneta že največkrat neprijetni zu-ranosti sveta, ter si kolikor pač ugodno morejo, uređijo življe-nje pri svojih ognjiščih. Seveda so ta naša ognjišča zelo različna. Vem pa dobro, da družinska srca ne zavisi od kakovosti teh ognjišč, kajti srca ima svoja lastna pota, dasiravno si jo eden drugemu želimo, kadar se pozdravljam.

Ker mi je čas božjega stvarstva priprečil že pred par leti štiri nevidne krize na moj hrbet ter se radi tega lahko štejem že med starejšo generacijo, sem se odločil, da napisem krivico vrtsc in mlaščin, nekaj vrtsc iz mojih mlaščin, način let. Kako naj bi pač pozdravil v duhu one lepe spomine, ki me spremljajo kakor oživljajoči žarki sonca v časih resnega življenja. Spomini nas vse v zreli dobi, so nam v dušno okrepilo, na včasih trdi, da ne rečem v teh časih trnjevi poti življenja. Kako mehko nam je pri srcu, ko nam zima prinese svoga sanjavi čas o božiču. Spomi-ni nam nehotne uhajajo za srečo nekdanjih dni, ki se nam žal, ne vračajo.

Ko pa premotrimo resno one pretekle čase, pridemo do zaključka, da smo vse to videli skozi očala mladosti. Videli smo življenje le od lepe strani. Zato tudi lahko vzkliknemo: "Blaže-na mladost!"

V hvaležno dolžnost si štejem vzbuditi spomin na moža, ki je čestokrat premeril hodnike in ceste slovenske naselbine v Cle-velandu. Vsak dan je nosil časopis po naselbinah. To je bilo leta 1905. Takrat se je sedanja Ameriška Domovina imenovala Nova Domovina.

Bil je srednje velik, primerno močan, prileten mož. Ko je raznašal časopis, je imel veliko usnjato torbo, polno časopisov. S zakriviljeno palico si je pospeševal pot, obenem mu je pa služila v obrambo proti psom. Zdaj pa zdaj je segel v težak nahrbnik, potegnil iz njega papir, stopil skozi vrata predhišne ograje, ter zavplil: "List!" ter zopet naprej do druge hiše. Seveda se je tudi ustavil ter rad pogovoril o vsem mogočem. Saj takrat so bili ljudje bolj domaći, bolj tuji Ameriki. Bili smo bolj novi ter se vsi učili življenja v Ameriki.

Zato je bilo tudi umestno, da je John Lah nosil po hišah list, ki se je imenoval Nova Domovina. Oprosti čitatelj, da te v duhu preselim v Ljubljano, v kateri se je takrat učil obrta Johnov sin Michael, katerega mati je takrat ležala težko bolena v deželni bolnici. Starejši sin Ivan pa je bil kandidat modro-slavne fakultete v Pragi in isti čas na počitnicah. Drugi sin Louis se je nahajal tudi v Ameriki v Waukeganu, hči Josephine pa v Clevelandu. Moja druga sestrica Micka, ki je osta-

la v kratkom vročem danu, je prihitela nekega vročega dne v mesecu juniju v Ljubljano ter mi potožila gorie svoje otroške duše. Saj sem bil tudi jaz še skoro otrok s 14 do 15 leti, a razumel sem jo tem bolj, ker sem že takrat sam skušal, kaj se pravi biti osamljen. Dobil sem dovoljenje pri kovašem mojstru, da sem šel lahko z njo v bolnico k materi na obisk. Mati je bila slabla, za-skrela bojaju na bojaju na način popolnoma sama doma, je prihitela nekega vročega dne v mesecu juniju v Ljubljano ter mi potožila gorie svoje otroške duše. Saj sem bil tudi jaz še skoro otrok s 14 do 15 leti, a razumel sem jo tem bolj, ker sem že takrat sam skušal, kaj se pravi biti osamljen. Dobil sem dovoljenje pri kovašem mojstru, da sem šel lahko z njo v bolnico k materi na obisk. Mati je bila slabla, za-skrela bojaju na bojaju na način popolnoma sama doma, je prihitela nekega vročega dne v mesecu juniju v Ljubljano ter mi potožila gorie svoje otroške duše. Saj sem bil tudi jaz še skoro otrok s 14 do 15 leti, a razumel sem jo tem bolj, ker sem že takrat sam skušal, kaj se pravi biti osamljen. Dobil sem dovoljenje pri kovašem mojstru, da sem šel lahko z njo v bolnico k materi na obisk. Mati je bila slabla, za-skrela bojaju na bojaju na način popolnoma sama doma, je prihitela nekega vročega dne v mesecu juniju v Ljubljano ter mi potožila gorie svoje otroške duše. Saj sem bil tudi jaz še skoro otrok s 14 do 15 leti, a razumel sem jo tem bolj, ker sem že takrat sam skušal, kaj se pravi biti osamljen. Dobil sem dovoljenje pri kovašem mojstru, da sem šel lahko z njo v bolnico k materi na obisk. Mati je bila slabla, za-skrela bojaju na bojaju na način popolnoma sama doma, je prihitela nekega vročega dne v mesecu juniju v Ljubljano ter mi potožila gorie svoje otroške duše. Saj sem bil tudi jaz še skoro otrok s 14 do 15 leti, a razumel sem jo tem bolj, ker sem že takrat sam skušal, kaj se pravi biti osamljen. Dobil sem dovoljenje pri kovašem mojstru, da sem šel lahko z njo v bolnico k materi na obisk. Mati je bila slabla, za-skrela bojaju na bojaju na način popolnoma sama doma, je prihitela nekega vročega dne v mesecu juniju v Ljubljano ter mi potožila gorie svoje otroške duše. Saj sem bil tudi jaz še skoro otrok s 14 do 15 leti, a razumel sem jo tem bolj, ker sem že takrat sam skušal, kaj se pravi biti osamljen. Dobil sem dovoljenje pri kovašem mojstru, da sem šel lahko z njo v bolnico k materi na obisk. Mati je bila slabla, za-skrela bojaju na bojaju na način popolnoma sama doma, je prihitela nekega vročega dne v mesecu juniju v Ljubljano ter mi potožila gorie svoje otroške duše. Saj sem bil tudi jaz še skoro otrok s 14 do 15 leti, a razumel sem jo tem bolj, ker sem že takrat sam skušal, kaj se pravi biti osamljen. Dobil sem dovoljenje pri kovašem mojstru, da sem šel lahko z njo v bolnico k materi na obisk. Mati je bila slabla, za-skrela bojaju na bojaju na način popolnoma sama doma, je prihitela nekega vročega dne v mesecu juniju v Ljubljano ter mi potožila gorie svoje otroške duše. Saj sem bil tudi jaz še skoro otrok s 14 do 15 leti, a razumel sem jo tem bolj, ker sem že takrat sam skušal, kaj se pravi biti osamljen. Dobil sem dovoljenje pri kovašem mojstru, da sem šel lahko z njo v bolnico k materi na obisk. Mati je bila slabla, za-skrela bojaju na bojaju na način popolnoma sama doma, je pri

Zimski spomini na moja mlada lepa leta

(Nadaljevanje iz 1. strani)
kel: "Da, jaz sem oče njegov." Namesto tega je bila ob meni ponižna, priletna mati, ki je vsem prikimala in mi dejala: "Saj vem da je hudo, ampak potreti moraš. Uči se, kaj bo doma delal. Kadar zrasteš, bo drugače."

Danes torej pride ta mož, moj oče, ki sem ga pogrešal. Zakaj bi ne bil vesel? Nešteto misli mi je prihajalo na um, a zaključek vsake je bil, da to mora biti prav, da pride.

Že sva bila ob kolodvoru. Zdele se mi je, da tudi lokomotive s korajočo vršičejo. Vlaki so prihajali, odhajali. Vprašam tam stojecega vratarja, kdaj lahko pričakujemo človeka, če se pelje skozi Francijo iz Amerike. "O," pravi, "Amerikanci pridejo z vlakom ob desetih dopoldne. Imate še čas." Zopet na klop.

Pride vlak z Dunaja, pripelejo se sami lepi gospodje in gospe. Postreški in izvoščki so na mah vsi zaposleni, skoraj jih je zmanjkalo. Kar pride bogato oblečena gospa in me vpraša v nemškem jeziku, kje je gorjenški kolodvor. Povem ji, da je do tje 15 minut hoda. "Grem na Bled," pravi, "in nikogar ni, ki bi mi kovčeg odnesel. Ali bi bili vi toliko prijazni?"

"Seveda, imam raven dovolj časa," ji rečem. Odšla sva. Po poti ji povem, da čakam očeta iz Amerike, kjer je bil 14 let, da sem bil čisto majhen, ko je odšel in da se ga nič drugače ne spominjam kakor po fotografiji. Stara gospa se ustavi in se mi ni mogla načuditi. "Ali je to res? Ali je mogoce?" Stisnila mi je kronto, žeče mi srčnega smidena.

Vrnivši se na južni kolodvor, pa kmalu pridrdra vlak z Amerikanci. Trepetaje in skoro boječe sem motril različne postave, kdo bi bil podoben možu, kar kaže slika doma na steni. Nič ga bilo. Hitro poizvedujem, če so vsi Amerikanci prišli. Odgovor dobim, da prihodnjem vlakom pripelje romarje z Brezja in da nato pride še en vlak z Amerikanci.

Najin up je bil na prihodnjem vlaku in zopet čakava. Čakala sva že tako nestrpo, da sva postala trudna. Že zopet je zagrmelo, zavore z acvili, skozi ograjo sem gledal, ko se je vsula še večja množica z vlaka kot s prvega. Sedaj mora priti, sva dejala. Stopiva zopet vsak na eno stran in zopet motriva na vzoče moške postave, prihajoče trumoma. Še danes vidim ono mešanico ljudi, vsak posebej mi je vrezal spomin v očeh.

Prišel je med trumo tudi star mož z dvema kovčegoma. Ozrl se je, oči so se vjele kot bliski.

"Ali ste vi Ivan Lah," rečem.
"Kaj si ti moj sin Majk?"

"Da, in takuj je Micka."
"Ali je mama še živa?"

"Da, doma je," mu rečem. Sklenil je roke tresoče, zahitel in rekel: "Hvala Bogu." Zaprla nam je vsem sapo. Umaknili smo se ljudem tja k zidu in vzel je par minut, predno smo mogli spregovoriti kako drugo besedo. Odšli smo v gostilno, da smo se površno pogovorili in okrepili, potem pa hitro na vlak proti domu v Šmarje.

Doma je na postaji čakalo precej vaščanov. Mnogo pozdravov se je izreklo. Po 14 letih je zopet prišel domov gospodar. Tudi mati je potem polagoma ozdravila.

Prihajala pa je jesen. Po tolikih letih se nam je zahotel videti tudi svojo rojstno vas Bloke. Bilo je 28. septembra 1905, ko smo šli tje na obisk: oče, sestra, Ivan in jaz. Dolenjski vlak proti Kočevju nas je podelil skozi Grosuplje, Račno, Dobro polje tja do Velikih Lašč. Do takrat še nisem bil v teh krajinah, zato me je zelo zanimalo videti ta kraj. Komaj smo v Laščah izstopili, že pride naproti stric France od Fare, ki nam je prišel naproti z vozom. Zopet sem videl nov sprejem, oziroma

sestanek. Ogledali smo si v naliči Levstikov spomenik in rekli so — hajd, pot je dolga. Seveda smo se ustavili marsikje, kjer "Bog roko ven moli." Videti je bilo, da se ti ljudje z vsemi poznajo. Kdor jih ni poznal na pogled, so si bili vseeno kmalu znanci. Vsaki hiši, kjer smo se ustavili, sem videl slike iz Amerike.

Pozno popoldne smo se pripelejali do velikega hriba, ki so mu rekli Lužarjev breg. Tam smo ta mladi izstopili in šli peš po strmem hribu navzgor. Tudi konj je komaj dihal. Prišli smo vrh hriba, ko se je jelo mračiti, v dolini pod nami pa je bila že skoraj tema. Skrbelo me je, kako bomo na drugi strani hriba doli prišli, a moj brat mi je povedal, da je takuj mejna med Notranjsko in Dolenjsko ter da je svet tam višji. V resnicu je to velik mejnik in nikdo ga ne bo prestavljal.

Peljali smo se polagoma v dolino že ponoči ter prišli v Novi vas. Seveda smo bili gostoljubno sprejeti pri Matkovih, kjer sem se seznanil z Rudolfom in

sestrami in drugimi sorodniki, ki jih do takrat še nisem videl. Ker je farni patron Sv. Mihael, se vrši ob običajnem žegnanju na Blokah ogromen semenjak kar po tri dni skupaj. Na večer našega prihoda so igrali češki mužiki poskočnice v gostilni pri Španu, kjer sta dva brata praznovala srečno snidenje v poznu uro.

Drugi dan se je pričelo praznovanje in ljudje so vreli skupaj. Šli smo na hrib za vasjo, ob koder je lep razgled po okolicu. Obiskali smo mnogo znancev, ki so bili meni mladenčci novi. Prišla je tudi teta Reza iz Podcerkve in bil je res praznik in razpoloženje kot malokdaj. Tu sem opisal vtise, ki so mi ostali v spominu od mladih dni. Dolga leta so fizicka zaorala svoja znamenja in nas, a misel je še mlada in lepa. Napisal sem to v blagi spomin mojemu očetu in materi, katera priporočam znancem in prijateljem v blag spomin. Naročnik Ameriške Domovine pa želim vesele božične praznike in srečno novo leto.

M. P.:
B. BERVAR
6928 St. Clair Ave.

Cesarja Rimskega, mogočnega na sveti,
Israela, poslušaj ga, kaj hoče on imeti.
Zapoved gre od tod, po vsej de-

žel' povsod:
Vpisat naj se da, odkod je kdo doma!

Marija in Jožef sta se v Betlehem podala.
prostora ni bilo tam, sta v štali ci ostala.

Ponoči kakor zdaj, posebnega je kaj:
Glej, čudo se godi — Mesija se rod!

Nebeška luč gori: nič več ne bo mo spali!...
Kar angel govori, pa ne, d'b se ga bali!

Veselje, vam povem: rojen je vsem ljudem:
Od kralja Davida, Zveličar je sveta!

B. BERVAR

6928 St. Clair Ave.

SLAŠČIČARNA

Se priporočam za poset in želim vesele božične praznike in srečno novo leto

Božični spomini na seljenca v novi domovini

Prosim malo prostora za moj skromni dopis, v katerem naj mi bo dovoljeno želeti vesele božične praznike in zdravo in srečno novo leto 1933 lastništvu in osobju Ameriške Domovine ter vsem čitateljem tega cenenega lista.

Prisrčna hvala vam, g. urednik, za trud in za priobčitev mojih dopisov v preteklem letu, in želim vam vse najboljše. Sedaj pa preidimo k božičnim spominom.

Nam naseljem v Ameriki je ljubezen do domovine ukoreninjena in brezmejna, kajne? Naj smo naseljeni tukaj še tak dolgo, recimo 30, 40 ali 50 let, svojega rojstnega kraja, svoje domovine, ne moremo pozabiti. Nikoli se pa bolj živo ne spominjam svojega rojstnega kraja in svoje domovine, kakor baš o božiču.

Gotovo ste že mnogokrat slišali tega ali onega Slovence, ko je rekel: "Koliko boljši okus je imelo doma, v starem kraju, meso, potica itd." Ali, dragi, to ni res! To je samo domišljija in ljubezen do domovine, da se nam tam vse boljše zdi. Jaz mislim, da je vse to tam imelo prav tak okus kakor tukaj, toda nam, naseljencem, se vse to le tako dozveda, in to je ljubezen do nikoli pozabljenje domovine in naših ljubljenjev okraj morja. In baš božični prazniki nam najbolj omečijo srce in nas najbolj spominjajo na srečna otroška leta . . .

Mi naseljenci prav gotovo pozitimo o božičnem času čez šumeč morje tja v rojstno hišico. V duhu pogledamo tisti draži kotiček, kjer smo — kot otroci — delali jaslice in zasajali v mah izrezane papirnate pastirčke in ovčice. Ozrl se bomo tudi v kot k peči, ki nasb je toliko, grela in kjer sta nam očka in mama pripovedovala pravljice in zgodbice o Turkih, o Miklovi Zali, itd. Naša lepa navada je, da večer pred božičem pokajajo vse sobe in vsak kot, z blagoslovljeno vodo škropo in molijo za srečo in blagostanje v novem letu. Dekleta pa smo moralna očistiti vso hišo; poribale smo vse stole in klopi. S peskom smo tudi oribale vse lonce, ponavice in pokrivače, da se je vse lepo svetilo. Zapovedali so nam, da mora biti vse čisto: kakor srce in duša, tako celo hiša.

Učili so nas, da pride na sveti dan betlehemske Dete ter blagoslov hišo, ako je čista, če pa ni čista, pa žalestno odide, ne da bi jo blagoslovilo. Tako so nam

pravedali otrokom, ko smo hoteli vedeti, zakaj moramo tako temeljito počistiti hišo baš za božič.

Prav živo se spominjam moje mame, kako so pekli za božično pečico in "ocverkalco" ali špehovko, kako je lepo dišala in kako težko smo se otroci vzdrževali, da nismo pojedli kakega ovirka.

Pri nas v Horjulu smo imeli navado, da se je načela ocverkalca, ko smo prišli od polnočnice. Oh, to je bila dobra . . . mmm . . . mmm. Kako lepo je bilo, sedeti na gorki peči in jesti špehovko! To se je prileglo!

Na sveti dan smo šli v cerkev zjutraj in popoldne, potem pa smo morali ostati doma. Na ta največji praznik v letu, nismo smeli niti sosedov obiskati. Sele drugi dan smo smeli k sosedovim, da vidimo njihove jaslice ali božično dresesce.

Spominjam se polnočnice, h kateri so prišli nekateri oddaleč, s plamenicami. Radost jim je sijala z obraza, ko so stopali v lepo razsvetljeno cerkev. Kako je bilo vse lepo in svečano!

Ta cerkvica mi ne bo šla nikoli iz spomina! Res, tako majhna in priprosta, in vendar tako

NAJLEPŠA BOŽIČNA DARILA

PRALNI STROJI: "Apex," "1900," "Maytag."

LEPE KUHINJSKE PEČI, ki prekašajo po svoji fini razpredelbi vse dosedanje peči.

PHILCO RADIO, ki so priznani kot najboljši na trgu.

Pridite in oglejte si našo zalogo ter slišite naše pogoje, ki vas bodo zadovoljili.

Anton Dolgan

HARDWARE
15617 Waterloo Rd. KEnmore 1299

Vesele božične praznike ter srečno novo leto želim vsem mojim odjemalcem in prijateljem.

ANTON ANŽLOVAR

6202 St. Clair Ave.

SLOVENSKA MODNA TRGOVINA

za

ŽENE in DEKLETA

MOŠKE in FANTE

Izberite si pri nas lepo zimske suknje

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem!

Sledeči mesarji voščimo vesele božične praznike in srečno novo leto!

vsem svojim odjemalcem in prijateljem. Zahvalimo se vam za vašo preteklo naklonjenost, in se vam prav vlijudno priporočamo še za nadalje.

FRANK AŽMAN

6501 St. Clair Ave.

ENdicott 4365

FRANK FABIAN

1385 E. 53d St.

ENdicott 4921

JERNEJ KROMAR

1101 Norwood Rd.

HEnderson 7158

L. LAUTIŽAR

1193 E. 60th St.

HEnderson 7733

ANTON MALENŠEK

1217 Norwood Rd.

ENdicott 1037

ANTON OGRINC

6414 St. Clair Ave.

ENdicott 3716

FRANK CEBUL

SLOVENSKA MESNICA

1147 Addison Rd. HEnderson 9555

Najboljše doma prekajeno in sveže meso vedno v zalogi. Se toplo priporočam za nakup za božične praznike. Pošljam tudi izven mesta.

ZELIM VSEM NAŠIM ODJEMALCEM VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO!

CHARLIE ZUPANČIĆ

SLOVENSKA PEKARIJA

v Slovenskem Narodnem Domu
6413 St. Clair Ave.

Za božične praznike kupite vaše potice, kolačke, pecivo in kruh v slovenski pekarni.

Po božiču zopet lahko dobite pri meni starokrajske preste.

Vesele božične praznike in srečno novo leto!

NAZNAKO

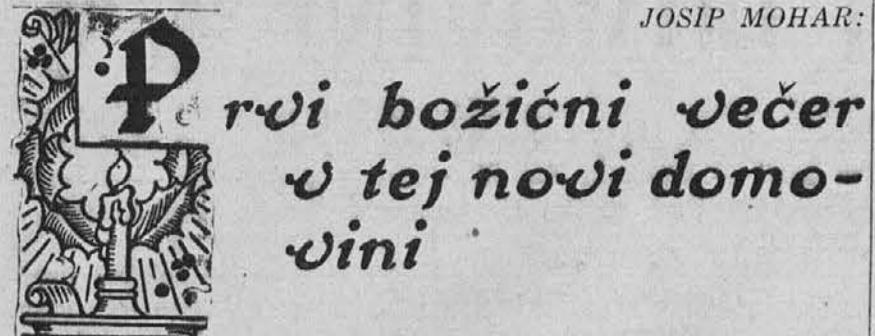
Cenjenim rojakom vlijudno naznanjam, da sem preselil KONFEKCIJSKO TRGOVINI na

15602 Calcutta Ave.

Vedno sveža zaloga tobacnih izdelkov, mehkih pijač in slăščic.

Vesele božične

JOSIP MOHAR:

Prvi božični večer v tej novi domovini

Bilo je leta 1893, 20. maja, ko sem prišel iz starega kraja v Cleveland. Ker sem bil že v starem kraju večkrat v velikih mestih, zato me mesto Cleveland ni toliko zanimal. Bolj so me zanimali ljudje in pa angleška govorica. Dolgo nisem mogel nobene besede razumeti ali odgovoriti na stavljeno vprašanje, akoravno sem bil zmožen govoriti več drugih jezikov, kot nemško, madžarsko in romunsko. Toda razen nemškega mi ni noben koristil.

Ko sem prišel na clevelandsko postajo, so me obkolili fijakarji in me spraševali za naslov, kam da sem namenjen. Imel sem naslov na pokojnega Josipa Turka. Pripeljal sem se do njegovega saluna in ker je bil Mr. Turk že vajen takih popotnikov, je takoj vedel od kod sem in po kaj sem prišel. Ko sem dobro odpoičil, so me hodili spraševati, od kod sem, čigav sem, tako da smo se kmalu spoznali eden druga.

Najprej sem se pogovarjal s pokojno Mrs. Bratelj Nežiko, ki me je poznala še v starem kraju, ker sem nekoč na sejmu kupil klubuk od nje. Povedala mi je, da je še več Gornikov v Clevelandu, njen brat Josip Gornik, Janežev Jerneje in še več drugih. Bilo je tudi več Bločanov tam na stanovanju, s katerimi smo se poznali še v starem kraju, tako da sem se počutil kot doma.

Ker je imel pokojni Mr. Turk salun, je bila glavno zbirališče pri njem in sem imel tako priliko seznaniti se z več rojaki, katerih večina že krije ameriška gruda in kateri mi bodo ostali v trajnjem spominu. V letu 1893 je bila tudi prav občutna kriza. Dela ni bilo mogoče dobiti, posebno ne novinci. Nekaj prejšnjih naseljencev je še nekaj delalo v klobučarni, v "pajpovni," v "koksovni," v "štilburki," karor smo imenovali te tovarne. Kdor je zaslužil \$1.50 na dan, smo rekli, da ima dobro plačo in da bo v dveh letih milijonar. Dan za dnem smo hodili za delom, a dela ni bilo mogoče dobiti.

Cas je šel hitro naprej in prisel je prvega v mesecu, ko je bilo treba plačati hrano in stanovanje. Prva dva meseca sem plačal, ker sem bil, prinesel nekaj denarja iz starega kraja. Toda tudi ta denar je kmalu skopnel, obuvalo se je izrabilo in treba je bilo kupiti nove čevlje. Začel sem resno mislit kakšna bo prihodnost. Ko tako nekoga dne premisljam v gornjem nadstropju, kjer smo imeli svoje stanovanje, pa vidim, da se ustavi kocija pred salonom. Bili so zopet novinci, ali kakor so nas takrat imenovali "grinarji." Hitro stečem dol po stopnicah, da vidim kdo da je. Kako se začudim, ko vidim med njimi mojega dobro poznanega rojaka Mr. Frank Košmerla. Svojim očem nisem mogel verjeti, da je res on, ker on in njegov pokojni oče sta bila ena prvih mizarjev v Loškem potoku. Ali vesel pa sem bil njegovega prihoda. Potem sva hodila skupaj za delom, toda ga nisva mogla dobiti. Pete na čevljih sva imela tako izrabljene, kakor bi bila pri dragoncih v starem kraju. Nekoč sva imelo pa vseeno srečo, da sva dobila delo v mestu pri kanalu. To je bilo pa samo za par dni. Potem pa zopet par dni doma, nakar sva dobila za par dni delo, da sva ceste pomebla na zapadni strani mesta.

Najhujše je bilo, ker nisva imela tobaka. Pa še ena je bila huda, namreč, ker nisva mogla nikam v veselo družbo, ker nisva imela denarja. Obaj mlada, polna življenja, pa sva morala

ro pogledal, tako da sem sam vedel za to.

Ko se je bližal drugi božič, sem si pa že mislil: "Dolg sem plačal, delam stalno, dobro bi bilo poiskat si tovarišico. Bog je ustvaril Adamu Evo, jaz si jo moram pa sam poiskat. Slučaj nanese, da sva se sestala z Mr. Florjanom Čampa. On je bil tisti čas za ta velikega fanta in je dal rad kakšen nasvet. "Čampa," ga vprašam, "jaz bi se ženil, veš za kakšno fajn punco, da bi bila zame?"

"Vem, vem, pa tudi ona nate misli," mi pravi.

"Katera pa?"

"Tista Jula pri Mr. Šnajdaru v salunu služi. Le pojdi z menoj, da te ji predstavim." Šla sva v salun. Seve, on je hvalil, jaz sem pa za pijačo daljal. Ampak zame ni popolnoma nje govoril, menda bi bil najrajši zase. Tako sem pustil Florjana samega, pa sem šel domov. Drugič sem se pa kar sam odpravil tje. Pa sva se dogovorila in nesla oklice zapisat k Father Hribarju, ki so bili že v rovem farovžu. To je bilo teden pred božičem, tako da sva bila takrat oklicana o božičnih praznikih in na 7. januarja 1895 sva bila poročena v cerkvi sv. Vida. Tako, mislim, da sva bila prvi slovenski par poročena v slovenski cerkvi v Clevelandu.

Težke čase je imel Rev. Vitus Hribar z ustanovitvijo fare sv. Vida. Treba je bilo preskrbeti prostor, kjer bi se postavila nova cerkev. Pri tem so mu pomagali Mr. Skebe, Mr. Turk in Mr. John Grđina, vsi trije že sedaj na onem svetu. Začetek je bil še zato zelo težaven, ker ni bilo denarja, časi so bili slabii in težko je bilo privaditi ljudi k temu, da moramo cerkev sami podpirat, ker tega v starem kraju nismo bili navajeni. Druga je bila ta, ker se je večina ljudi mislila povrniti nazaj v stare domovino, kakor si malo prislužijo. Ako je dal kdo nikelj za cerkev, pa je že računal koliko je to veljave v starem kraju. Toda pomalem so se ljudje privadili. Zasluga gre največ družinam, katere so imele fante na stanovanju. Ako je bila družina za cerkev, so bili tudi bordarji. Slovenskih trgovin razen par ni bilo, pa nekaj salunov, ki so tudi dosti pripravili.

Društvo sv. Vida je bilo ustanovljeno, toda takaj ni bilo za pričakovat pomoči, ker jih je bilo par med nami, da so nasprotnovali cerkvi. Ne bom pozabil, kako smo bili pri društveni seji v dvorani. Father Hribar je pa pred vratil stal, ker mu niso puštili notri. Toda zrak se je kmalu scistil in postavila se je nova cerkev. Potem je šlo pa počasi naprej. Odbor štirih cerkvenih mož je bil pridno na delu s Father Hribarjem, ki je kolektal zvečer od hiše do hiše. Poznam enega cerkvenih odbornikov Mr. J. Rusa, ki je največ denarja nabral za cerkev sv. Vida v prejšnjih časih. Bil je tudi veletni tajnik društva sv. Vida, ali sedaj ne vidim nikjer, da bi se njegovo ime imenovalo.

Po mojem odhodu iz Cleveland-a mi ni dosti znano, vem pa, da tudi Father Ponikvarju niso bila tla s cvetličami postlana. Tudi on je moral izvršiti ogromno delo, tako da ste Slovenci lahko ponosni v Clevelandu. Čast Father Ponikvarju! Rad bi se bil u deležil blagoslovljena nove cerkev sv. Vida, pa mi razmere niso dopuščale, zato vam želim vsem skupaj srečne božične praznike in veselo novo leto. Listi pa želim mnogo naročnikov, ker list je vreden vse podporo.

Vi pa, starci mi prijatelji in zranci, blagovolite sprejeti moje srčne pozdrave.

KOLIKO JE BOJNIH LETAL

Po angleških podatkih ima Francija 2375 letal, Zedinjene države 1752, Japonska 1629, Italija 1507, Velika Britanija 1434. Po končani svetovni vojni je imela Velika Britanija največ letal. Kesnejše pa je prostovoljno znižala njihovo število.

MARIJANCA KUHARJEVA:

zlet na našo lepo Dolenjsko stran pred leti

Na glavnem kolodvoru v Ljubljani vstopiva s Kuharjevim Frankom v vlak in se odpeljeva proti lepi Dolenjski Hiši. To je švigele lepe vasice mimo nas. Tam v daljavi so se nam priklanjale čarobne vinske gorce, levo od nas je šumela penča se Sava, ki meji "Kranjec" od "Štajcercev." Zelo se mi je, da mi bistra reka izroča pozdrave za svoje hčere in sinove, ki sodalec v tujini in katere bi rada priklicala domov na rodno zemljo v rodno domovino.

Vlak je brzel s tako naglico, da smo bili kmalu v Zidanem mostu, kjer sva izstopila in kjer je bil takrat postajenacelnik moj bratranec Mihail Petkovsek, katerega družino sva takrat oklicana o božičnih praznikih in na 7. januarja 1895 sva bila poročena v cerkvi sv. Vida. Tako, mislim, da sva bila prvi slovenski par poročena v slovenski cerkvi v Clevelandu.

Zdrdram po lepi cesti in pri Studenškem gradu zavijemo v klanec. Pot se je vlekla debeli dve uri in peljali smo se ves čas ko po strehi. Večkrat smo počivali, da se je pramicek nekoliko oddahnil. Na levo in desno ceste je bil sam gozd in po pravici povem, da me je bilo strah pri tem dnevu, pa če verjamete al' pa ne.

Pa lepo ponizno, kot se spodobi zakonski ženici, vprašam Franka, po kaj prav za pravljivo v te hribe, kjer menda ne prebiva živa duša.

"Obljuba dolg dela in danes grem poravnati, kar sem obljubil takrat, ko sem šel v Ameriko, namreč, da če srečno pridev čez lužo, da bom dal za sv. mašo na Studenec, kadar prvi pridev zopet domov. In ker hočem ostati v tisti cerkvi sem bil krščen

(Dalej na 4. strani.)

NAŠIM PRIJATELJEM!

Vesele božične praznike in srečno novo leto!

Se priporočamo tudi v novem letu, kajti ako vi ne prinesete k nam čistit obleke, ste vi in mi na zgubi. Prinesite čistit direktno v našo tovarno in prihranite si 20 procentov, to je, 20 centov na vsakem doljcu.

Tovarna je odprta do 8. ure vsak večer

The Frank Mervar Co.

5921 Bonna Ave., vogal 60. ceste
Med St. Clair in Superior Ave.

HEnderson 7123

Cleveland, O.

ANTON BAŠCA

1016 E. 61st St.

Zelim vsem vesele božične praznike in srečno novo leto, posebno pa tistim, ki me že dolgo let niste videli.

LOUIS STERNAD

1315 E. 53d St.

Mehka pijača in restavrant
Vočsim vesele božične praznike in srečno novo leto vsem prijateljem in odjemalcem

Tel. ENdicott 4584

ANDREJ MOŽINA

SLOVENSKA GROCERIJA in MESNICA
15931 Saranac Rd. MULberry 3754

Se toplo priporočam gospodinjam za nakup raznih potrebščin za praznike, ker boste prijazno postreženi po najnižjih cenah.

Zelim vsem skupaj vesele božične praznike in srečno novo leto!

JOHN SMREKAR

VARIETY TRGOVINA

6112 St. Clair Ave.

Igrače, razni lepi predmeti za okinčanje božičnih dreves in druge potrebščine.

Se priporoča in želi vesel božič in srečno novo leto.

FRANK VIDMAR

1038 E. 74th St. ENdicott 4362
GROCERIJA in MESNICA

Se priporočam cenjenim gospodinjam za nakup božičnih jestvin in želim vsem skupaj VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO LETO!

LOUIS GREGORIĆ

GROCERIJA in MESNICA

1171 E. 74th St. HEnderson 2153

Ako hočete imeti okusne jestvine na mizi za praznike, oglasite se pri nas.

Vesele praznike in srečno novo leto želim vsem skupaj.

Vsem mojim prijateljem in znancem želim prav vesele božične praznike!

FRANCE ČOŠ

3877 Lakeside Ave.

BOŽIČNI POZDRAVI ROJAKOM V STARI DOMOVINI

Prav iskrene božične pozdrave pošiljam moji dragi mamici, Ani Froehlich, sestri Emiliji Simčič, trgovki v Kranju in njene hčerkam Merici in Eldi, ter materi od r. Franca. Potem pa tudi mojemu bratu Ivetu Froehlich, soprogi ter hčerki Ivici, ki bivajo v Celju. Tudi svaku Vid Roje, ki ima gostilno v Gorica na Primorskem, sedaj pod Italijanom, ter celi družini želim prav veselne božične praznike in več sreče v novem letu, posebno pa moji mamicu klicem na mnogo leta! — Vaša Mary Kushlan, konfekcijska trgovina v Slov. Nar. Domu, 6415 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Prav prisrčno pozdravljam vse znanec in prijatelje na Uncu pri Rakeku, kakor tudi po vseh Zedinjenih državah. Želimo jim bolj zdravo in srečno novo leto kot je bilo 1932. — Družina Lovrenc Petkovšek, 6719 Richmond Road, South Euclid, Ohiô.

Prav srečne božične praznike in bolj veselo novo leto voščim mojemu očetu Ivanu Lorberju, Rožna ulica, št. 5, Ljubljana. — Frank Lorber, 14205 Darwin Ave., Cleveland, O.

Iskrene pozdrave in srečno novo leto 1933 želim družini Karolina Bak v Mariboru. — Alojz Rolič, 3881 E. 112th St., Cleveland, Ohio.

Frank Marinčič, 15012 Sylvia Ave., pozdravlja vse sorodnike in prijatelje v Ameriki in v stari domovini ter vošči veselne božične praznike in srečno novo leto 1933. — Frank Marinčič, 15012 Sylvia Ave., Cleveland, Ohio.

Veselne božične praznike in srečno novo leto želimo našim ljubim staršem, bratom in se-

stram v Otačicah pri Ribnici, bratu Janezu in družini na Vidmu in sestri in družini v Zapužah. — Anton, Ivanka Strnisha in Mary Lovšin, 5914 Bonita Ave., Cleveland, Ohio.

Srečne božične pozdrave pošiljam mojim številnim sorodnikom, prijateljem in znancem širok sveta, posebno mojemu stricu gospodu Ivanu Petkovšku, Križevoščka ulica, št. 2, Ljubljana, in ravno tako mojemu očetu in bratu v Bevkah in sploh vsem vaščanom naše lepe Bevkove vase.

Marjanca Kuharjeva, 1123 Addison Road, Cleveland, Ohio.

Iskrene božične pozdrave pošiljam vsem mojim po Ameriki, kar tudi v stari domovini. Pošiljam pozdrave in voščila mojim prijateljem in znancem, zlasti pa moji mamicu, ki so me zibali in prepevali, sedaj pa vse minilo je. Prisrčno voščim vsem skupaj veselne božične praznike in srečno novo leto. — Mr. in Mrs. Jerry Stroin, Geneva, Ohio.

Veselne božične praznike in zdravo veselo novo leto želim družini Jeline Intihar svojim sorodnikom in znancem, posebno pa Johnu Intiharju na Brezjah in družini Intihar, vas Pudob pri Ložu, kakor tudi mojim tetam Mariji Bavec v Nadlesku in Ani Bokovec v Ložu, sestrični Uršuli Antončič in Janezu Antončič. Pozdravljeni! — Družina Jannie Intihar, 900 E. 237th St.

Voščim veselne božične praznike in srečno novo leto moji sestri Frances Zingelhofer, Nova cesta, št. 388, Vrhnik. — Frank Turk, 14712 Westropp Ave., Cleveland, Ohio.

Voščim veselne božične praznike in srečno novo leto moji materi Jeri Petrovič, vas Breg, št.

23. pošta Borovnica. — Johana Turk, 14712 Westropp Ave.

Moji ljubi mamici in mojemu dobremu atetu, kakor tudi vsem mojim sestricam in bratcem v vasi Zakraj, pošta Nova vas pri Rakeku, in enako bratu Rudolfu v Minnesoteti, želim iskreno veselne božične praznike in srečnejše novo leto 1933. — Vaša Josephine Klanchar, 6326 Carl Ave., Cleveland, Ohio.

Dragi nam starši. Voščimo vam veselne božične praznike in srečno novo leto in tudi sestrici Franci in bratu Jožetu ter vsem sorodnikom. — John Znidaršič, 1172 Norwood Rd., Cleveland, Ohio.

Pozdrav in voščilo iz Euclida, Ohio. Zadosti revščine smo prestali v tem starem letu, ki gre sedaj proti koncu. Good bye z njim! Pride novo leto in upam, da bo vse boljše v letu 1933. In predno staro leto vzame slovo želim in voščim vsem prijateljem in znancem in sorodnikom, posebno pa bratom in sestram, vsem skupaj voščim veselne božične praznike, srečno in veselo, zdravo in zadovoljno novo leto 1933, tako v stari domovini kot vsem po Ameriki. To vam piše Ergantov Andrej iz Smlednika. — Andrej Werlič, stanujoč na 23050 Ivan Ave., Euclid, Ohio.

Voščim veselne božične praznike in srečno zdravo novo leto mojemu očetu Antonu Sternad, vas Cesta, št. 12, P. Videm Dobropolje. Vaš hvaležni sin Louis Sternad, 6203 Edna Ave., Cleveland, Ohio.

Prav veselne božične praznike in srečno in zdravo novo leto želim mojemu sinu, sinahi v Ljubljani. Pozdravljam tudi vse mo-

je sorođnike in prijatelje v Jugoslaviji. Bog vas živi! — Družišu, Jakobu Muhič, Ivanu Šinkovec, Josephu Hočevu v Ambrusu in Ivanu Glovar v Ljubljani, in enako vsem ostalim sorođnikom. Bodite srčno pozdravljeni.

Bog vas živi! — Louis M. Hrovat, 7004 Hecker Ave., Karol F. Vrtovšnik, 1104 E. 71st St., Cleveland, Ohio.

Voščimo veselne božične praznike in srečno novo leto v starosti 64. — Ivanu Turen, št. 3, vas Nadlesk, Antonu Turen, št. 33, vas Madlesk, pošta Starigrad pri Rakeku. — Družina Frances Mihelčič, 1150 E. 61st St.

Voščimo veselne božične praznike in srečno novo leto svojim staršem, bratom in sestram in prijateljem v Zalogu pri Novem mestu. — Družina Frank Smaltz, 21491 Nauman Ave., Euclid, O.

in družina Kunstel, Cherokee Ave., Cleveland, Ohio.

Veselne božične praznike in srečno novo leto želim družina Rudolf Kenik svoji materi in vsem sorodnikom in znancem in prijateljem in g. župniku Rev. J. Zauber, fara Ambrus.

Najlepše pozdrave pošilja Franku Valentiču, vrtnarju na Grmu pri Novem mestu njegova sestra Ana Mažek. Želim ti prav vesel Božič in srečno novo leto 1933, tebi in tvoji družini. — Ana Mažek, Barberton, Ohio.

Ljubljeni mi v domovini. Veselne božične praznike in srečno, zdravo in veselo novo leto želim mojim ljubljenim materi, bratom in sestram Rismundo in njih družine. — Družina Mary in Peter Merlich, 16000 Huntmere Ave., Cleveland, Ohio.

Veselne božične praznike in srečno novo leto voščim mojim staršem v Ameriki in v staršem družini Mahne.

— Louis Pirc, Girard, Ohio.

Veselne božične praznike in srečno novo leto želim vsem mojim prijateljem in sorodnikom.

— John in Katy Anžiček, Girard, Ohio.

Prav veselne in zadovoljne božične praznike in srečno novo leto želim vsem mojim sorodnikom in prijateljem v Little Falls, N. Y. — Anton Lapajne, Girard, Ohio.

Veselne božične praznike in srečno novo leto voščiva vsem našim sorodnikom in prijateljem, posebno pa staršem družine Mahne in staršem družine Mule.

— Družina Anton Mahne, Box 36, Durant City, Pa.

Veselne božične praznike in srečno novo leto želim očetu, sestri, sorodnikom in znancem. — Ana Likozar.

Pozdravljam svoje starše, sestre in brata v stari domovini vas Laknic, pošta Mokronog.

Obenem vam voščim veselne božične praznike in srečno Novo leto, vaš sin, oziroma brat.

— John Juvančič, Box 517, Girard, Ohio.

Družina Frank Štemberger, 8613 Rosewood Ave., Cleveland, Ohio, želi vsem prijateljem in znancem veselne božične praznike in srečno Novo leto.

materi v domovini, kakor tudi vsem prijateljem v stari domovini in v Ameriki. — John in Angela Dolčič, Girard, Ohio.

Voščim veselne božične praznike in srečno novo leto vsem mojim bratom in sestram, kakor tudi prijateljem in sorodnikom v stari domovini in v Ameriki. — Valentín Kosmač, Girard, O.

Veselne božične praznike in srečno novo leto voščim vsem mojim sorodnikom v stari domovini in v Ameriki. — John Urbančič, Girard, Ohio.

Voščiva veselne božične praznike in srečno novo leto vsem prijateljem in sorodnikom v stari domovini in v Ameriki. — Matija in Mary Leskovec, Girard, Ohio.

Voščiva veselne božične praznike in srečno novo leto voščim vsem sorodnikom in prijateljem, posebno pa staršem družine Mahne in staršem družine Mule.

— Družina Anton Mahne, Box 36, Durant City, Pa.

Veselne božične praznike in srečno novo leto želim vsem mojim sorodnikom in prijateljem v Little Falls, N. Y. — Anton Lapajne, Girard, Ohio.

Veselne božične praznike in srečno novo leto voščiva vsem našim sorodnikom in prijateljem, posebno pa našim otročičem in družini Ivan Kirar, družini Franc Selak na Bučki, materi Kotar in družini Zupan v Zgornjih Radoljah. — Rudolf in Ivanka Opalk in Louis Pirc v Girard, Ohio.

Veselne božične praznike in srečno novo leto voščim vsem našim sorodnikom in prijateljem v Little Falls, N. Y. — Anton Lapajne, Girard, Ohio.

Veselne božične praznike in srečno novo leto voščiva vsem našim sorodnikom in prijateljem, posebno pa našim otročičem in družini Ivan Kirar, družini Franc Selak na Bučki, materi Kotar in družini Zupan v Zgornjih Radoljah. — Rudolf in Ivanka Opalk in Louis Pirc v Girard, Ohio.

Veselne božične praznike in srečno novo leto voščim vsem našim sorodnikom in prijateljem, posebno pa našim otročičem in družini Ivan Kirar, družini Franc Selak na Bučki, materi Kotar in družini Zupan v Zgornjih Radoljah. — Rudolf in Ivanka Opalk in Louis Pirc v Girard, Ohio.

Veselne božične praznike in srečno novo leto voščim vsem našim sorodnikom in prijateljem, posebno pa našim otročičem in družini Ivan Kirar, družini Franc Selak na Bučki, materi Kotar in družini Zupan v Zgornjih Radoljah. — Rudolf in Ivanka Opalk in Louis Pirc v Girard, Ohio.

Veselne božične praznike in srečno novo leto voščim vsem našim sorodnikom in prijateljem, posebno pa našim otročičem in družini Ivan Kirar, družini Franc Selak na Bučki, materi Kotar in družini Zupan v Zgornjih Radoljah. — Rudolf in Ivanka Opalk in Louis Pirc v Girard, Ohio.

Veselne božične praznike in srečno novo leto voščim vsem našim sorodnikom in prijateljem, posebno pa našim otročičem in družini Ivan Kirar, družini Franc Selak na Bučki, materi Kotar in družini Zupan v Zgornjih Radoljah. — Rudolf in Ivanka Opalk in Louis Pirc v Girard, Ohio.

Veselne božične praznike in srečno novo leto voščim vsem našim sorodnikom in prijateljem, posebno pa našim otročičem in družini Ivan Kirar, družini Franc Selak na Bučki, materi Kotar in družini Zupan v Zgornjih Radoljah. — Rudolf in Ivanka Opalk in Louis Pirc v Girard, Ohio.

Veselne božične praznike in srečno novo leto voščim vsem našim sorodnikom in prijateljem, posebno pa našim otročičem in družini Ivan Kirar, družini Franc Selak na Bučki, materi Kotar in družini Zupan v Zgornjih Radoljah. — Rudolf in Ivanka Opalk in Louis Pirc v Girard, Ohio.

Veselne božične praznike in srečno novo leto voščim vsem našim sorodnikom in prijateljem, posebno pa našim otročičem in družini Ivan Kirar, družini Franc Selak na Bučki, materi Kotar in družini Zupan v Zgornjih Radoljah. — Rudolf in Ivanka Opalk in Louis Pirc v Girard, Ohio.

Veselne božične praznike in srečno novo leto voščim vsem našim sorodnikom in prijateljem, posebno pa našim otročičem in družini Ivan Kirar, družini Franc Selak na Bučki, materi Kotar in družini Zupan v Zgornjih Radoljah. — Rudolf in Ivanka Opalk in Louis Pirc v Girard, Ohio.

Veselne božične praznike in srečno novo leto voščim vsem našim sorodnikom in prijateljem, posebno pa našim otročičem in družini Ivan Kirar, družini Franc Selak na Bučki, materi Kotar in družini Zupan v Zgornjih Radoljah. — Rudolf in Ivanka Opalk in Louis Pirc v Girard, Ohio.

Veselne božične praznike in srečno novo leto voščim vsem našim sorodnikom in prijateljem, posebno pa našim otročičem in družini Ivan Kirar, družini Franc Selak na Bučki, materi Kotar in družini Zupan v Zgornjih Radoljah. — Rudolf in Ivanka Opalk in Louis Pirc v Girard, Ohio.

Veselne božične praznike in srečno novo leto voščim vsem našim sorodnikom in prijateljem, posebno pa našim otročičem in družini Ivan Kirar, družini Franc Selak na Bučki, materi Kotar in družini Zupan v Zgornjih Radoljah. — Rudolf in Ivanka Opalk in Louis Pirc v Girard, Ohio.

Veselne božične praznike in srečno novo leto voščim vsem našim sorodnikom in prijateljem, posebno pa našim otročičem in družini Ivan Kirar, družini Franc Selak na Bučki, materi Kotar in družini Zupan v Zgornjih Radoljah. — Rudolf in Ivanka Opalk in Louis Pirc v Girard, Ohio.

Veselne božične praznike in srečno novo leto voščim vsem našim sorodnikom in prijateljem, posebno pa našim otročičem in družini Ivan Kirar, družini Franc Selak na Bučki, materi Kotar in družini Zupan v Zgornjih Radoljah. — Rudolf in Ivanka Opalk in Louis Pirc v Girard, Ohio.

Veselne božične praznike in srečno novo leto voščim vsem našim sorodnikom in prijateljem, posebno pa našim otročičem in družini Ivan Kirar, družini Franc Selak na Bučki, materi Kotar in družini Zupan v Zgornjih Radoljah. — Rudolf in Ivanka Opalk in Louis Pirc v Girard, Ohio.

Veselne božične praznike in srečno novo leto voščim vsem našim sorodnikom in prijateljem, posebno pa našim otročičem in družini Ivan Kirar, družini Franc Selak na Bučki, materi Kotar in družini Zupan v Zgornjih Radoljah. — Rudolf in Ivanka Opalk in Louis Pirc v Girard, Ohio.

Veselne božične praznike in srečno novo leto voščim vsem našim sorodnikom in prijateljem, posebno pa našim otročičem in družini Ivan Kirar, družini Franc Selak na Bučki, materi Kotar in družini Zupan v Zgornjih Radoljah. — Rudolf in Ivanka Opalk in Louis Pirc v Girard, Ohio.

Veselne božične praznike in srečno novo leto voščim vsem našim sorodnikom in prijateljem, posebno pa našim otročičem in družini Ivan Kirar, družini Franc Selak na Bučki, materi Kotar in družini Zupan v Zgornjih Radoljah. — Rudolf in Ivanka Opalk in Louis Pirc v Girard, Ohio.

Veselne božične praznike in srečno novo leto voščim vsem našim sorodnikom in prijateljem, posebno pa našim otročičem in družini Ivan Kirar, družini Franc Selak na Bučki, materi Kotar in družini Zupan v Zgornjih Radoljah. — Rudolf in Ivanka Opalk in Louis Pirc v Girard, Ohio.

Veselne božične praznike in srečno novo leto voščim vsem našim sorodnikom in prijateljem, posebno pa našim otročičem in družini Ivan Kirar, družini Franc Selak na Bučki, materi Kotar in družini Zupan v Zgornjih Radoljah. — Rudolf in Ivanka Opalk in Louis Pirc v Girard, Ohio.

Veselne božične praznike in srečno novo leto